

ZHMEČEK

**PLNÝMI DOUŠKY
BEZ ROUŠKY**

**110 stran
čtení na prázdniny**

Milá Zámečata,

jsme rádi, že můžeme být prostřednictvím Zámečku opět spolu!

Konečně prázdniny!

Vzpomínám, jak jsem se nemohl dočkat letního dobrodružství a všech zážitků, které mě vždy

čekaly. Už v červnu jsme měli každý v děcáku plán na celé prázdniny vyvěšený na nástěnce a letní jízda byla naplánovaná do posledního dne. Tedy až do přípravného týdne před zahájením školního roku. Minimálně dva letní tábory, jazykový kurz v Anglii, k tomu pobyt v rumunském Banátu a ještě několik dalších akcí: někdy moře, výlety na kole, opékání špekáčků a plavání.

Co ale bylo pokaždé výjimečné a nevím, jestli jste to taky zažili, že jsme třeba týden strávili v nedalekém dětském domově „na návštěvě“. Vyzkoušeli jsme, jaké to je bydlet v jiném děcáku, mít na chvíli jiné tety a strejdy, zaplavali jsme si v cizím bazénu anebo jsme si hráli s domovským pejskem, který přes léto zůstal na děcáku. Většinou byly skříňky v pokojích přelepené izolepou, některé dveře úmyslně zamknuté a porovnávali jsme, co se dalo. Kde lépe vaří nebo kdo měl na stole v pokoji stolní počítač na hry a s přístupem na internet. Nejvíce jsme asi ocenili ty letní prodloužení večerky. Dokonce si vzpomínám, jak jsem z jednoho spřáteleného dětského domova v Uherském Hradišti odjížděl do nemocnice na operaci slepého střeva. V tu chvíli bylo po létě, ale za záchranu života tetě s dlouhými a kudrnatými blond vlasy vděčím dodnes.

Přeji Vám, abyste si letošní léto skutečně užili, potkali mnoho nových kamarádů, a pokud se náhodou během letního večera budete nudit, otevřete si Zámeček a užijte si tu pohodu. Na jaké stránce ho otevřít? Zkuste třeba poslepu listovat a po chvíli otevřít oči a začít třeba tam! Nebo ho rovnou otočte celý naopak a začtete se do speciálního rozhovoru, kde se seznámíte s Honzou a Kájou z Dětského domova Fulnek.

Za Frantu, Natku, Ivču, Helmuta, Jířu
a Flíka

Lukáš Kottlár, šéfredaktor

VELKÁ PRÁZDNINOVÁ SOUTĚŽ

Chceš vyhrát? Přibal si Zámeček do batohu a foť!

V redakci Zámečku jsme si pro vás připravili speciální letní soutěž. Už teď se nemůžeme dočkat na vaše fotky! Jaká jsou pravidla? Jednoduchá!

Stačí, abyste si na svá prázdninová dobrodružství přibalili jedno číslo Zámečku. Mobil balit nemusíte, bez něj většina z vás neudělá ani krok. A pokud budete na výletě s tetou nebo strejdou, možná bude mít i kvalitní foťák.

Komu se podaří vyfotit se s naším čtvrtletníkem v zajímavém prostředí nebo na originálním místě, proslaví se svou fotografií v příštím vydání Zámečku. Navíc ty nejlepší z vás oceníme, odměnu vám pak pošleme do dětského domova. Tak hodně štěstí, soutěž začíná právě teď!

Své fotky s popisky (napište, kde jste fotku vyfotili, můžete přidat i váš prázdninový příběh) pošlete na e-mail: redakce@zamecek.net.

Uzávěrka je ve středu 15. září 2021.

VÝZVA ZÁMEČKU:

Hledáme bratry a sestry!

Redakce Zámečku připravuje seriál o sourozencích, kteří jsou sestry nebo bratři jak se patří!

Máte v domově sourozence? Jste dva nebo je vás třeba osm? Máte se rádi? Co máte společného a co vás rozděluje? Máte nějakého společného koníčka? Napište nám o tom - a pošlete i fotky!

05 RADEČEK BRA3

CESTA K BALTU – VOLUME 4:

Cyklisté ze tří domovů zamíří do Německa

Po roční vynucené přestávce vyrazí triatlonista Tomáš Slavata na kole k Baltu a jako vždy s sebou vezme nejen svoji Hromovou partu, ale i holky a kluky z dětských domovů. Letos se dobrodružného výletu zúčastní celkem 11 dětí z Čeladné, Pardubic a Chrudimi.

V pořadí čtvrtá Cesta k Baltu se uskuteční od 27. září do 1. října. „Samozřejmě je celá výprava závislá na tom, jaká situace bude a zdali budeme moci vůbec cestovat a za jakých podmínek,“ zdůraznil Tomáš Slavata s tím, že v rámci možností je připraven přizpůsobit plány dle platných nařízení. Na mysl má samozřejmě pandemii koronaviru, která zhatila loňské plány. Akce proto musela být přesunuta na rok 2021. „Děti se na to už těší a poctivě trénují, ale stále nemohou vyjet. Původně se mělo jet v červnu, bohužel nařízení v Německu to nakonec neumožnilo, protože bychom neměli ubytování,“ vysvětlil Tomáš Slavata důvod, proč šlápnou do pedálů netradičně až na podzim.

Cesta k Baltu – Volume 4 odstartuje symbolicky v DD Krompach, odkud v roce 2017 vyjela první cyklistická výprava. Na účastníky čeká zhruba 580 kilometrů dlouhá trasa do němec-

ké destinace Heringsdorf. Stejně jako v minulých letech, událost bude mít charitativní podtext. „Cílová částka, kterou budeme chtít vybrat, je 300 000 korun; 100 000 poputuje pro předčasně narozené děti a zbytek se rozdělí mezi domovy seniorů,“ prozradil organizátor akce. Veřejná sbírka bude vyhlášena prostřednictvím dárcovské platformy Znesnáze21.

Mladé cyklisty na dobrodružné cestě doprovodí vychovatelé a další přátelé Tomáše Slavaty, například členové divadelního souboru Cirk La Putyka. Cestu k Baltu

– Volume 4 letos podpoří Nadace ČEZ, která Tomáši Slavatovi přispěla na nákup nových kol a sportovních potřeb. Ty si pak nechají sportovci ve svých domovech.

Ochutnávka

Z děcáku na krajský úřad

Ztratil jste motivaci ke studiu a máte špatné známky? Pořád existuje šance, že vystudujete vysokou školu. Svě o tom ví například Petr Stibor ze Severní Terasy. Přečtěte si inspirativní rozhovor.

7-9

Zprávy z domovů

Jaro s sebou konečně přineslo rozvolnění protiepidemických opatření a ve vašich textech je to znát. Vyrázili jste opět do školy, na výlety, za zábavou. Čtení Zámečku je tak zase o něco optimističtější.

12-59

Dům na půli cesty

Jak se žije v Domu na půli cesty? Zařízením v Olomouci nás provede krajská koordinátorka projektu Začíní správně Andrea Snášelová, vedoucí služby Lenka Němečková a místní klientka Jitka

70-73

Vychovatelé a pandemie

Jak tety a strejdové v DD prožívali pandemické období? O své zážitky a zkušenosti se v rámci projektu DOMOVY SOBĚ podělily dvě vychovatelky: Jana Gargalíková ze Sedloňova a Hana Kovaříková z Plumlova.

74-76

Vzhůru na Open Gate

Andrejku z DD Dolní Počernice čeká studium na prestižním gymnáziu Open Gate. Přečtěte si její motivační dopis, jímž nadchla nadaci The Kellner Family Foundation, a povídku o zraněném štěněti.

92-95

Zámeček „zezadu“

Chytlavý hit kapely O5 a Radeček inspiroval tvůrce Zámečku k sérii příběhů o sourozencích v dětských domovech. Jako první se nám svěřili Honza a Kája z DD Fulnek, příště to můžete být třeba vy.

zezadu

Zámeček podporují

Zámeček k vám sponzorsky
dovezla společnost

WWW.ZAMECEK.NET

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce:

Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redakce: Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Natálie Sobolová

Grafika: Robin Čais a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DD Klánovice)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (Deník)

Radim Koreš (DD Písek)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Znojensko)

Václav Senjuk (publicista)

Terezie Sverdlinová (Nadace Terezy Maxové dětem)

HVĚZDY ZÁMEČKU

David Zelík podruhé (DD Uherský Ostroh)

Čtrnáctiletý David Zelík má za sebou prvních 6 měsíců v Dětském domově Uherský Ostroh. Po prvním rekordu s nejmenší vlajkou Česka se rozhodl tento výkon pokořit a přišel s novým nápadem. Vlajka Česka má rozměr 2,5 x 1 mm. Ta polská má rozměry pouhých 1 x 0,5 mm! „Následně po zapsání do knihy rekordů s nejmenší českou vlajkou jsem se rozhodl vytvořit i nejmenší polskou vlajku a to se povedlo,“ říká David. **(str. 38-39)**

Petr Stibor (DD Ústí nad Labem - Severní Terasa)

Čtyřicetiletý Petr se do dětského domova dostal ve třinácti. Za 11 let se mu podařilo vystudovat nejen střední školu s maturitou, ale také ústeckou Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně. Nejprve dokončil bakalářské studium a nedávno úspěšně zakončil magisterský obor Veřejná správa a regionální rozvoj. Zůstává ve startovacím bytě a od září bude pracovat pro krajský úřad. Gratulujeme! **(více na str. 7-9)**

Josef Gulyás (DD Ústí nad Labem - Střekov)

Sedmnáctiletý Josef Gulyás vyrůstá v DD Ústí - Střekov. Je sportovec a jednou by rád pracoval v cestovním ruchu. Rozhodl se zapojit do programu DofE a nedávno se stal držitelem bronzového ocenění. 10. června se coby úspěšný absolvent programu DofE zúčastnil slavnostní recepce v zahradách Senátu ČR...Dokázal jsem si, že umím být cílevědomý,“ říká. Nyní je na cestě za stříbrným oceněním a my mu držíme palce! **(čtete na str. 10-11)**

Milan B. (DDŠ Jihlava)

Pomáhat a chránit. Stejným heslem jako strážci zákona se celý rok ukázkově řídil také mladík Milan, když dobrovolně vypomáhal městskému útulku s péčí o opuštěná zvířata. Za skvěle odvedenou práci mu poděkovali dokonce i zástupci Městské policie Jihlava. Hvězdný příklad pro ostatní.

PETR STIBOR (DD ÚSTÍ NAD LABEM – SEVERNÍ TERASA):

Ztratil motivaci k učení, teď čerstvý magistr pomůže s rozvojem regionu

Petr (24) se po problémech v rodině dostal do dětského domova ve svých 13 letech, společně se svým dvojčetem Pavlem. Nejprve měli na základce oba vyznamenání, později se jejich známky, po zhoršení situace doma, zhoršily. Petr měl po příchodu do domova k učení odpor. Nakonec však získal maturitu a navíc se mu podařilo získat bakalářský i magisterský titul v oboru Veřejná správa a regionální rozvoj na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Díky Nadaci Terezy Maxové dětem a dětskému domovu při studiu na vysoké škole bydlel ve startovacím bytě, kde dočasně zůstane i po odchodu z domova, který ho čeká už na konci června.

UČIT SE PRŮBĚŽNĚ

Jaké byly tvé začátky v domově?

Když jsem přešel do dětského domova, byl jsem v 6. třídě. Tehdy jsem začal mít problémy v rodině. Nechtěl jsem se učit, chtěl jsem trávit čas venku a to učení už šlo na druhou kolej. Ale před těmi problémy jsem měl vyznamenání. V domově jsem měl pak asi dvě čtyřky a teta Maruška, naše kmenová vychovatelka, mě motivovala, abych ty známky vytáhl, že máme s bráchou na víc, to jsem se učil třeba hodinu denně. A navazoval jsem na to, že později jsem se učil i dvě hodiny denně a učil jsem se potom předměty, které mě zprvu nebavily. To byla hlavně čeština, gramatika, angličtina a nakonec jsem se učil průběžně a připadalo mi to normální.

S úhradou školného a dalších důležitých nákladů pomáhá studentům z dětských domovů Nadace Terezy Maxové dětem

Co nakonec bylo tvojí hlavní motivací?

Byl jsem poslední generace, která neměla povinné přijímačky na střední školu, takže stačil průměr z vysvědčení z deváté třídy. Chtěl jsem mít co nejlepší průměr, abych se dostal na maturitní obor na střední škole.

Nakonec ses rozhodl studovat veřejnou správu a zakončit ji maturitou...

Po základní škole jsem se rozhodoval mezi třemi obory. Nakonec jsem se rozhodl pro veřejnou správu, přišla mi tematicky bližší. Nejsem úplně manuální typ, jsem spíše kancelářský typ a lákalo mě pracovat v administrativě.

Kterou školu jsi studoval?

Šel jsem na střední školu v Ústí nad Labem, kde jsem si vybral obor Veřejná správa. To bylo na Gymnáziu a Střední odborné škole Dr. Václava Šmejkalů. Poté jsem se hlásil na UJEP – Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně.

Co tě během studia na střední škole bavilo?

Během střední jsem se díky lyžaři naučil na českých horách lyžovat. Další aktivita, která mě bavila, byla o tom, že jsme v rámci jednoho projektu zkoumali historii známé chemičky v Ústí nad Labem. S dalším projektem jsme se zúčastnili uklizení nánosů na jednom hřbitově v blízkosti Děčína.

Co pro tebe bylo nejtěžší po přechodu na vysokou školu?

Zpočátku pro mě byl nezvyk hlavně zkoušky. Na střední byly průběžné testy, ale na vysoké škole jsou až na konci semestru. Průběžně jsem se ale učil a zvládl jsem to. Co bylo horší, byly semestrální projekty, kde jsme museli napsat různé eseje a práce a na to jsem ze střední nebyl úplně zvyklý. Hodně mi pomohli tety a strejdivé rozepsat se.

PRVNÍ NÁJEMNÍK

Jak konkrétně tě podporovala Nadace Terezy Maxové dětem?

Podporovala mě finančně v tom, abych mohl samostatně bydlet ve startovacím bytě mimo dětský domov. Jako student bych jen z peněz za brigády nezládal platit celý chod domácnost, tak jsme společně využili podpory Nadace Terezy Maxové dětem, kde je možné na ubytování zažádat finance. Vysokoškolákům například platí také koleje. Byt spravuje dětský domov, a se mnou to začalo, jsem úplně první, kdo v něm bydlí. Jsem tedy 3 roky, asi od svých 21 let.

Jak vzpomínáš na poslední období před nedávnými magisterskými státnicemi?

Přiznám se, že před státnicemi to byly moje nejtěžší 4 týdny, kdy jsem se hodně učil, neměl jsem moc času, ani jsem nevěděl, jaký je zrovna den. Když jsem pak udělal státnice, měl jsem obrovskou radost, spadl mi kámen ze srdce a dodnes nemůžu uvěřit tomu, že už nejsem studentem. Těch 5 let na vysoké škole se může zdát jako dlouhá doba, ale mně to

uteklo i díky covidu. Měli jsme výuku online, takže i ten poslední rok mi utekl ještě rychleji, až jsem se ani nestačil divit.

REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Co teď po dokončení školy?

Od července nastupuji do nového zaměstnání na hlavní pracovní úvazek, což bude moje první práce na hlavní úvazek. Budu pracovat na Krajském úřadě Ústeckého kraje, na odboru Regionálního rozvoje. Obor se věnuje například našemu regionu, kde v minulosti probíhala těžba, a řeší jiné přístupy, jak se odklonit od uhelného průmyslu nebo jak zlepšit životní prostředí.

A co vlastně tvůj brácha, se kterým jsi přišel do děčáku?

Odešel z dětského domova asi před dvěma roky a už má práci. Bráchovi je taky 24 a jmenuje se Pavel. My jsme dvojčata, ale já jsem o 5 minut starší. On vystudoval výuční obor elektrikář-silnoproud.

Budeš po dokončení školy v dohledné době odcházet z dětského domova?

Na konci června odcházím oficiálně z dětského domova, ale ve startovacím bytě ještě můžu zůstat. Můj byt je chůzí asi 15 minut od domova. Je to tak trochu na okraji města, do centra to mám autobusem asi 12 minut. Nadaci i dětskému domovu moc děkuju za podporu.

Připravil Lukáš Kotlár

Díky DofE se rozhodl makat na sobě i pomáhat ostatním:

Josef Gulyás je držitelem bronzového ocenění Vévody z Edinburghu

Sedmnáctiletý Josef od dětství vyrůstá v Dětském domově Střekov v Ústí nad Labem. „Měl jsem špatnou rodinnou situaci,“ krčí rameny. „Můj otec začal brát drogy, dostal se do vězení. Matka se z toho psychicky zhroutila a také začala brát drogy. Já jsem si řekl, že takhle nechci žít. Šel jsem k babičce, řekl jsem jí, že chci jít do dětského domova, abych se měl lépe.“

Právě tam se před třemi roky dozvěděl o Mezinárodní ceně vévody z Edinburghu (DofE), kterou ve svých 35 letech založil princ Philip, nedávno zesnulý manžel britské královny Alžběty. „Lidé z dětského domova nás k tomu nabádali. Spíše nás podporovali v tom, si tuto výzvu, nebo lépe řečeno program zkusit. Mě to zaujalo a začal jsem se tomu věnovat naplno.“

Program je určen pro děti a mládež ve věku od 14 do 24 let. Žáci a studenti si v rámci neformálního vzdělání vybírají některé z možných aktivit na bázi zlepšování vlastních dovedností, překonávání vlastních limitů nebo pomoci druhým. Josef skloubil to i on.

Sám je totiž vášnivým sportovcem. Nejraději má fotbal. Jednu chvíli zvažoval, že by své fotbalové dovednosti uplatnil právě v rámci Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu. „Jenomže u nás není tolik kluků, co by měli fotbal rádi tak jako já. Spíše mám rád stolní tenis, který mi nebyl ani tolik blízký, ani tolik cizí. Tak jsem si řekl, že to zkusím s ním.“

PING-PONGEM KE SPORTU

„Mým hlavním cílem v rámci programu bylo vítězství v turnaji stolního tenisu, cvičení mladších dětí pravidelnému pohybu, a zároveň jsem chtěl pomáhat jednomu klučinovi ze základní školy s matematikou,“ vysvětluje Josef. „Přál jsem si, aby se všichni z dětského domova, kdo rádi sportovali, zapojili do turnaje ve stolním tenisu. Já jsem byl sa-

možřejmě nakonec první“. Na splnění osobního cíle padla nejedna úmorná hodina cvičení. „Ale o tom to nebylo. Byl jsem rád, že jsme se všichni zapojili a užili jsme si to.“

„Mám rád, když děti mohou něco učit hrát. Přijde mi, že současné děti jsou líné. Jen co dostanou telefon do ruky, zleniví a nic nechtějí dělat. Takže mám rád, když pomáhám tomu, aby se děti hýbaly a aby nevyrostly v obézní lidi, kteří jsou rádi hlavně za to, že si zvládnou zavázat tkaničku,“ říká v nadsázce.

Tím, že Josef v pingpongovém turnaji zvítězil, vysloužil si bronzovou úroveň. Dvě další – stříbrná a zlatá, jej čekají. Kvůli pomyslným „kovům“ ale mezinárodní program, do kterého se každoročně zapojují desítky mladých nadšenců, neplní. „Dokázal jsem si splnit svůj cíl. Dokázal jsem si, že umím být cílevědomý,“ říká.

CESTA ZA STŘÍBREM A ZLATEM

Obdržení bronzových, stříbrných či zlatých met však není jen tak. Kromě splnění vlastních ambicí se s tím váže i mezinárodní prestiž a obdržení

reprezentativního odznáčku, který pak držitel může nosit při zvláštních příležitostech na klopě saka.

Co musí Josef splnit pro to, aby vyměnil ten bronzový za stříbrný? Na první pohled se to nezdá nijak složité. „Musím splnit věci, které si sám zadám,“ nezastírá. „Když splním další cíl, který si vytyčím, pomůže mi to dosáhnout další úrovně,“ říká student, který by jednoho dne rád plaval ve vodách cestovního ruchu. Princip je ovšem v tom, stanovit si cíle, které se na první pohled nemusí jen tak zdát dosažitelné. Překonávání zdánlivě nepřekonatelných překážek – o tom celá cena vlastně je.

K MOŘI

„Lákalo by mne pracovat buď v cestovní kanceláři, nebo cestovat po světě a dělat mentora méně zkušenějším kolegům, popřípadě průvodce,“ svěřil se Josef se svými sny. Která ze zahraničních destinací by jej nejvíce lákala?

Aniž by si nechal vteřinu na rozmyšlenou, odpoví bleskurychle: „Maledivy. Nebo do Španělska.“

„Vypravit se tak do Barcelony a kopnout si tam do balonu,“ zasní se mladý talentovaný student.

Josef je jedním z několika tisíců mladých Čechů, kteří se zapojili do programu DofE. Ten založil Prince Philip proto, aby mladí lidé nebyli za každou cenu nejlepší, ale aby si mohli „stanovit cíle, které jsou pro ně motivující, a potom se svědomitě snažili tyto cíle splnit,“ jak zesnulý monarcha, který by 10. června oslavil 100 let, říkal.

DofE v současné chvíli plní děti a mládež napříč 130 zeměmi světa – Česka nevyjímaje. Tradice u nás zakořenila už před 26 lety.

V den nedožitých narozenin prince Philipa se na půdě Valdštejnské zahrady v Praze konala slavnostní recepce právě na počest ceny, kterou na základě vlastních zkušeností a prožitků založil. Právě slavnostní recepce v Praze se Josef zúčastnil.

David Zima, Blesk.cz & redakce Zámečku

Foto: Mária Rušinová, Blesk.cz

Vaření pod Hostýnem táhne

V dětském domově se školou v Bystřici pod Hostýnem každé úterní odpoledne probíhají zájmové činnosti – vaření, sport, pracovní terapie nebo canisterapie. Mezi nejoblíbenější patří kroužek vaření s paní vychovatelkou. O tento kroužek je mezi chlapci velký zájem, protože si vždy něco dobrého připraví a snědí. Chlapci se učí nejen připravit jídlo, ale i správně a slušně stolovat.

Někteří kluci se chtějí vyučit kuchařem. Přípravou na kuchaře u nás v domově je nejen kroužek vaření, ale i víkendové vaření jen tak pro radost.

Co jsme všechno letos vařili a pekli? Dort, bábovku, štrůdl, velikonočního beránka, ořechové hřebeny, slané tyčinky, pizzu, bramboráky, banán v čokoládě, fondue, marikle, kuřecí čínu a další dobroty!

Jak se říká, bez práce nejsou koláče. Toto přísloví u nás platí dvojnásob.

**Kluci z 2. skupiny
DDŠ Bystřice pod Hostýnem**

Deštnský běh nahradila čarodějnická štafeta

Každý rok náš dětský domov pořádá akci Deštnský běh, tentokrát jsme ale kvůli covidu bohužel nemohli pozvat naše kamarády z ostatních dětských domovů. Proto jsme letos uspořádali štafetový běh alespoň pro naše děti.

Spojili jsme to s pálením čarodějnic a opékáním buřtíků. Děti závodily v pěti týmech a vyhrály krásné ceny.

teta Šárka Kubíková

DD Dubá-
Deštná

POTRAVINOVÁ SBÍRKA

Tento měsíc jsme opět měli potravinovou sbírku. Tentokrát strejda Pavel a Anička. Sběrka byla v Kauflandu v Novém Boru.

DD Dubá-Deštná

Odvážili jsme se na strašidelnou stezku

Prvního května jsme se vydali autobusem do městečka Dubá, kde jsme si prošli Čarodějnickou stezku, kterou připravilo pro děti a občany město Dubá. Stezka je plná úkolů, informací o čarodějnicích, kouzelných lektvarů, pavouků a jiné havěti, co k čarodějnicím patří. Děti si výlet užily, těšíme se na další.

**Tety Šárka Kubíková,
Soňa Razímová
a strejda David Schneider
DD Dubá-Deštná**

Počítala se i chůze

Holky se zúčastnily virtuálního čarodějnického běhu. Zaznamenávaly, kolik nachodí nebo uběhnou za týden. Dostaly i startovací čísla a soutěžily jako tým Sofča a Sabrinka.

Běh pořádal Klub malých Dubáčků z vedlejšího městečka Dubá.

**teta Šárka Kubíková
DD Dubá-Deštná**

Soví chlebičky chutnaly

V dubnu jsme se zapojili do soutěže Zdravá 5. Úkolem bylo vytvořit zdravou svačinku. Od supermarketu Albert jsme dostali poukázku na nákup a společně jsme si udělali Soví chlebičky.

Doufáme, že se umístíme a třeba něco vyhrajeme, ale hlavní bylo, že dětem moc chutnalo.

teta Šárka Kubíková
DD Dubá-Deštná

Brigády mi pomohly ke koupi foťáku

Jmenuji se Hana Studničková. Od svých 17 let žiji v dětském domově v Hodoníně, studuji obor kuchař-číšník a i v téhle době se ve volném čase ráda věnuji focení.

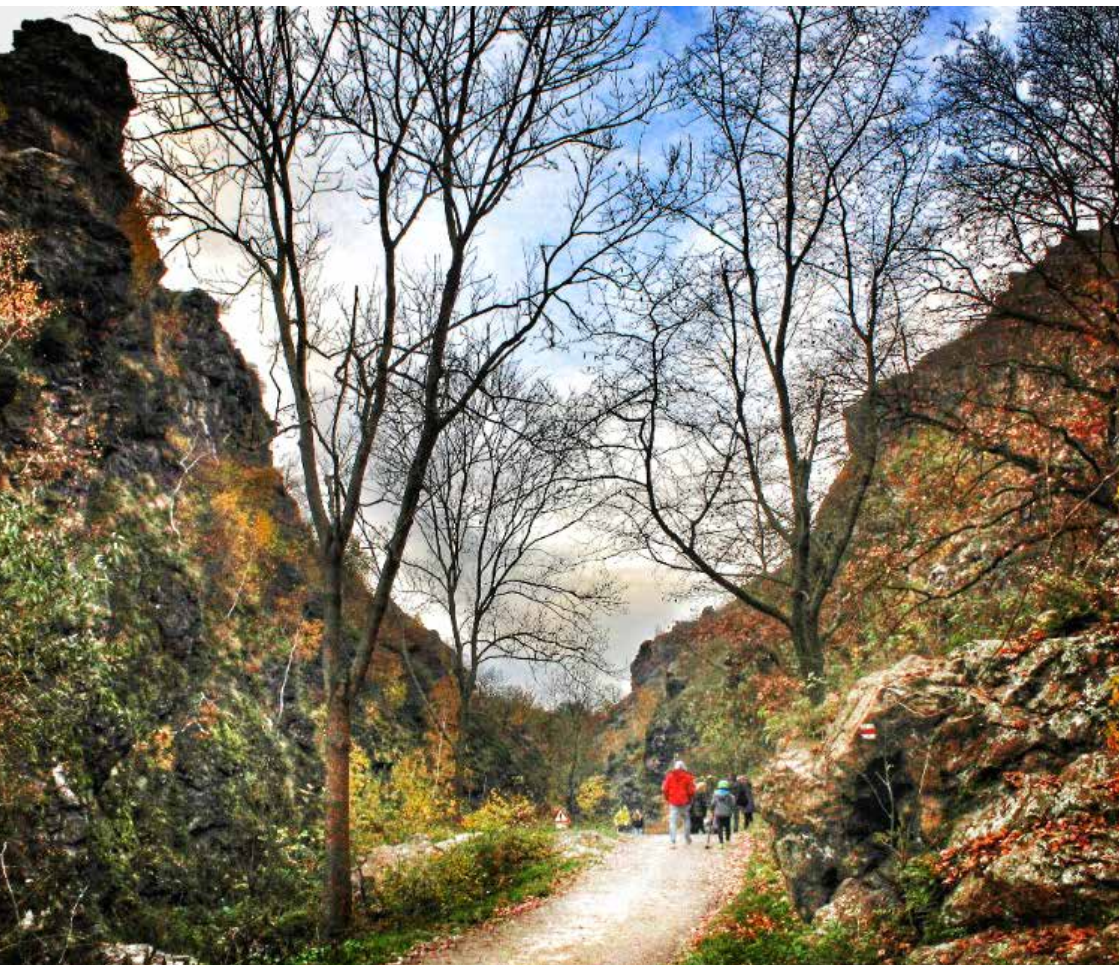
Fotím zrcadlovkou, kterou jsem si koupila před půl rokem, protože mě to naplňuje a baví mě to. Často si hledám i brigády, protože díky tomu jsem si mohla dovolit koupit nový fotoaparát.

Ráda cestuji, nacházím krásná místa, kde se dají zachytit úžasné snímky. Nejvíce se mi líbí příroda, která je sama o sobě zajímavá. Věřím, že se budu věnovat fotografování i v budoucnu.

Hanka (22), DD Hodonín

MALÁ GALERIE FOTEK HANKY STUDNIČKOVÉ

Naše čtyřnohá pomocnice oslavila kulatiny

Již před deseti lety v obci Telnice nedaleko Brna přišla na svět 9. dubna 2011 fenečka jménem Leontýnka. Je to zlatý retrívr, který u nás v Dětském domově Hodonín působí už osm let. A jak se Leontýnka ve svých deseti letech má? Co k narozeninám dostala? A jaký je její úkol již osm let?

MAZLENÍ POMÁHÁ

Canisterapie neboli pozitivní psychosociální působení pejska na potřebné osoby. To je činnost Leontýnky, ke které je vycvičena. Srozumitelněji terapie, při které je využíván kontakt s pejskem pro rozptýlení potřebné osoby. V dětském domově převážně pro nové děti. Děti, které přicházejí do dětského domova, jsou stresované, nevědí co očekávat a v novém prostředí se zkrátka bojí. Právě Leontýnka má za úkol pomáhat dětem zvyk-

nout si na nové prostředí a navodit pohodovou atmosféru. Ne každý pejsek však může takto pomáhat.

CANISTERAPEUTICKÝ KURZ

Aby mohla Leontýna oficiálně pomáhat dětem v dětském domově, musela podstoupit canisterapeutické zkoušky. A co vše musí takový pes splnit? V první řadě se musí zjistit jeho povahové vlastnosti. Kromě základní poslušnosti musí mít nižší práh bolesti.

Nesmí být agresivní, když se mu něco nelíbí, nesmí cenit zuby a musí mít k dětem větší toleranci než běžný pes a díky tomu se ho děti pak nebojí.

Pejsek musí celkově působit klidným dojmem, což Leontýna splňuje na 100 procent. Umí totiž hodinu až dvě jen klidně ležet a děti si ji mohou hladit a různě se na ni pokládat. Tomuto způsobu canisterapie se říká polohování. Po splnění všech podmínek dostane pejsek certifikát, který Leontýna před osmi lety úspěšně získala. Každý pejsek, který získá tento certifikát, musí mít jen jednoho páníčka-canisterapeuta. Tím je strejda ředitel. U strejdy Leontýna také bydlí, protože v dětském domově se zvířata

chovat nesmí. I přesto se tu Leontýna cítí jako doma. Hlavně tedy pod ředitelským stolem, který považuje za svou boudu. Když se jde Leontýna podívat mezi nás, je středem pozornosti jak malých, tak větších dětí. Rádi jí dopřáváme hlazení, které má tak ráda, a vždy se k ní chováme slušně a přátelsky.

PAMLSKY PRO OSLAVENKYNI

Leontýna je v pořadí druhý pejsek, který působí u nás v dětském domově. Do roku 2015 zde působil ještě jeden pejsek. Byla to o generaci starší Adélka, která se dožila pro pejsky krásných třinácti let. Samozřejmě i Adéla měla certifikát, získaný na canisteapeutickém kurzu,

a tak mohla oficiálně pomáhat dětem.

Leontýna slavila devátého dubna už deset let. Na své kulatiny dostala spoustu pamlsků, a jelikož už není nejmladší, dostala také výživu kloubů. I ve svých deseti letech si ráda užívá hlazení a kontaktu s dětmi. Leontýnku máme všichni moc rádi, vždyť patří mezi nás!

Tímto článkem tedy přeji Leontýnce další šťastné psí roky, pevné zdraví a hlavně ať je napořád zdrojem dětských úsměvů jako doposud.

**Váš Filip
DD Hodonín**

Kadeřnice, psycholog, konec školy.

Za peníze a dárky děkujeme!

Rádi bychom moc poděkovali Nadaci Terezy Maxové dětem za poskytnutí finanční podpory na nákup kadeřnického kufříku pro jednu z našich dívek, jejímž velkým snem je stát se kadeřnicí. Dobrou zprávou také je, že byla tato dívka na obor kadeřník ve školním roce 2021/2022 přijata.

Druhou velkou pomocí ze strany Nadace Terezy Maxové dětem pro nás byla finanční částka umožňující využívat práce psychologa, kterého jsme v našem zařízení neměli a v našem prostředí je ho tak potřeba.

Velké díky také patří společnosti Rossmann s.r.o., Dedoles s.r.o. a Stil trade s.r.o., které nám poskytly své zboží a my tak můžeme našim dívkám udělat radost na konci tohoto školního roku za jejich práci a snahu posouvat se v životě dál!

etopedka Marie Tůmová
VÚ Janštejn, Velké Meziříčí

MUZIKOTERAPIE A STOLNÍ HRY UVOLNILY NAPĚTÍ

Díky Nadaci Terezy Maxové dětem jsme si mohli užít muzikoterapii. V napjatých časech nouzového stavu jsme prožily báječné chvíle uvolnění a relaxace. Paní lektorka se nám intenzivně věnovala, zpívala nám a zasvětila nás do tajů zvuků různých netradičních hudebních nástrojů. Muzikoterapie v nás všech zanechala klid a pocit uvolnění.

Také jsme od nadace získaly nové stolní hry. U nich jsme zažily hodně legrace a soutěživost, touha vyhrát se probudila snad v každé z nás. Bylo to moc prima. Děkujeme.

Leona (18), Marcela (17), Sára (17), Marie (17), VÚ Janštejn, Velké Meziříčí

Konec zimy zpestřila Stopovaná

V sobotu 27. února nám vychovatelé připravili soutěž jménem Stopovaná. Byla to skupinová soutěž. Rozdělili jsme se tedy na tři skupiny, jak spolu bydlíme u nás v ústavu.

Začalo to tím, že nám dali papír s instrukcemi a šifrou, kterou jsme museli rozluštit, abychom věděli, kde máme začít. Tak jsme šli do lesa, cestou byly šipky a křížky s úkoly, které jsme museli najít. Hledali jsme plechovou krabičku s úkolem. Celkem bylo šest krabiček. Úkoly byly jak pohybové, tak vědomostní. Nakonec jsme se dostali až ke Studánce Páně, která se nachází pod nejvyšším vrcholem Vysočiny – Javořicí. Tam jsme si odpočinuli a pak se vydali zpátky.

Cesta tam a zpět měla 8 kilometrů, všichni jsme to zvládli v pohodě a bez zranění. Když jsme dorazili do ústavu, bylo vyhlášení

nejlepší skupiny a každý jsme dostali sladkou odměnu.

Karolína Viceníková (15)
VÚ Janštejn, Velké Meziříčí

Můj vysněný sen

Terezie (15)

VÚ Janštejn, Velké Meziříčí

Chci mít auto, chci mít dům
naproti našim a vedlejším sousedům.

Ale na to potřebuju love, love
slyším, jak jedou poldové.

Půjčky si neber, nedoplatíš to,
v base volaj, už ti držíme místo.

Najdi si práci kadeřníka,
tam budeš stříhat policajta.
Policajt nechá dýško, cash,
večer bude disco fresh.
A to je můj vysněný sen.

Jarní Jaroměř: Rej čarodějnic, skalní betlém a podpora zoo

Duben se nesl nejenom ve znamení opravdu aprílového počasí, které si doslova čarovalo, jak se mu zachtělo, ale také v duchu příprav na všemi oblíbený kouzelný den pálení čarodějnic.

KOUZELNÉ ŘÁDĚNÍ

Zahrada naší školy se 30. dubna proměnila v zábavní park plný nejrůznějších aktivit pro děti. Všechny rodinné skupiny se zde sešly z jediného důvodu – pořádně si zařadit. A že bylo jak! Čarodějnice a čarodějové z řad dětí házeli svými košťaty na daný cíl, předvedli svůj um létání při slalomu na koštěti a prokázali schopnost rozpoznat předměty, které se v lese vyskytují od těch do lesní říše nepatřících.

Zavázané oči nebyly pro naše kouzelníky žádným problémem a s přehledem rozpoznali podle hmatu všechny záhadné před-

měty. Ani figurka klauna Posměváčka neunikla schopnostem našich mágů a schytala několika míčky pár úderů do hlavy.

Jelikož jsou naši kouzelníci šikovní, vysloužili si za každé projitě stanoviště sladkou odměnu. Magický den se v odpoledních hodinách proměnil na přehlídku látkových čarodějnic vyrobených za pomoci vedoucích našeho jaroměřského domova čar a kouzel, „Bradavic“.

Protože nás všechny kouzlení vysílilo, bylo zapotřebí doplnit čarovnou manu, jak jinak než formou opékání buřtů. A co by to bylo za pořádný rej (dis-

kotéku), kdyby tady nehrála hudba na přání?

ÚKLID PLANETY

Vzhledem k tomu, že jsou čarodějové velmi úzce spojeni s ovládáním přírodních živlů a přírody jako takové, bylo pro naše kouzelníky uklízení odpadků na Den Země samozřejmostí. Všechny skupinky dětí obdržely ochranné pomůcky rukou a igelitové pytle. Vybaveni „bojovými“ artikly proti nelítostným plastům a dalším odpadkům se děti vydaly do ulic, aby je vyčistily.

Nejprve se uklízelo v okolí DD a kostela svatého Jakuba. Poté byly na řadě cyklostezky ve směru do Josefova a koupaliště Na Úpě, neopomenulo se uklídit také prostředí sídliště Růžovka. Celý den se nesl v soutěžním duchu, kdo toho více do pytlů nasbírá a uleví tak naší zemi od nečistot.

VÝLET DO BETLÉMA

Ulice se vyčistily, je načase se po nich projet. Celkem šest bajkerů ve složení čtyř dětí a dvou dospělých vyřklo zaříkavado: „Čáry, máry fuks, ať je tady Kuks!“ A tak se stalo. Krásné počasí, točená zmrzlina a zajímavé výhledy,

to byly důvody spokojenosti všech účastníků výletu.

„Začínali jsme v Jaroměři na náměstí, jeli jsme do Zaloňova na vyhlídku, kde jsme viděli horu Sněžku a Nové Město nad Metují. Byl to krásnej výhled, ale už jsem se těšil na zmrzku,“ dodal Jakub P..

Ačkoliv bylo teplo a sluníčko hřálo do tváří, výletníkům se zachtělo kousku zimy a rozhodli se prohlédnout si slavný Braunův Betlém.

POZVI ZVÍŘE NA OBĚD

Vraťme se ale k jaru! Před odjezdem do našeho DD se dostalo také na prohlídku a ochutnání klasických bylinek ze zahrádky, které jsou nedílnou součástí našich jídel. Heslem se tak stalo:

„Že bazalka není azalka a oregano je všem známo, to už dávno víme, proto se domů s klidem na duši vrátíme.“

A co takhle obstarat nějakou tu bylinku pro zvířata ze zoologické zahrady? To není přeci žádný problém! Naš DD se rozhodl podpořit Safari Park ve Dvoře Králové tím, že v rámci projektu Pozvi zvíře na oběd uspořádala soutěž, která probíhala od 31. března do 31. května.

Největším lákadlem pro všechny soutěžící byl jistě hodinový vyhlídkový let ma-

lým letadlem, který výherkyně z řad zaměstnanců, Mgr. Petra Nováková, s věnovanou částkou 4 450 korun ochotně nabídla našim dětem z DD. Na prvním místě se v kategorii příspěvků od veřejnosti umístila paní Lenka Černá, která přispěla částkou 2 000 korun.

Celkem se podařilo vybrat téměř 20 000 korun. Všem zúčastněným děkujeme.

Jarní dny v našem DD uplynuly jako voda a my se těšíme na ty letní, které již klepají na dveře.

A. Semeráková, DD Jaroměř

Lockdown jsme zvládli díky zábavě i práci

Letošní jaro jsme prožívali v tvrdém lockdownu a vše včetně škol a školek bylo uzavřené. Přesto jsme se nenudili a vše skvěle zvládali – ať už on-line výuku, tak izolaci od okolního světa a minimální možnost veřejných akcí.

BAVIT SE I POMÁHAT

Deštivé podvečery nám zpestřila dětská diskotéka v domově. „My jsme měli v domově diskotéku. Tety nám pouštěly písničky, vyzdobily nám to tu v jídelně. Připravili jsme si 10 tanců a 3 písničky, co jsme zpívali. Potom jsme tam vystupovali a tancovali,“ popisuje Áďa zážitky.

I Velikonoce jsme letos nemohli slavit se vši parádou a vyrazit za známými a kamarády v našem městě. Velikonoce jsme si oslavili jen v rámci domova, nechyběly ani tradiční přípravy jako barvení vajíček a pečení beránků. „Na Velikonoce jsme se ráno probudili, oblékli se a šli jsme do jídelny. Tam jsme se seřadili

Čarodějnice se opravdu vyvedly, přišlo jich hned několik!

a kluci nás vyhodovali. A pak přišli ještě stredjové a ti nás taky vyšupali,“ vzpomíná na Velikonoční pondělí Markétka.

Dále jsme se jako každý rok

účastnili projektu „Uklíďme Česko“ a vrhli se na uklízení odpadků v okolí domova. Práce nám šla od ruky a naši jsme plno různých odpadků.

PŘÍPRAVY NA LÉTO

Jarní měsíce nám zpříjemnily i nové prvky na zahradě, které jsme mohli díky štědrosti firmy MERO vybudovat. „Díky sponzorskému daru jsme mohli na zahradu koupit prolézačky, houpací síť a posilovací stroje,“ říká Tereska.

Veselé vzpomínky máme i z výroby a oslav pálení čarodějnic. „U nás v domově jsme si vyrobili čarodějnic a na ohni ji potom spálili. Sami jsme se pak za čarodějnice převlékli a na ohni jsme pekli buřty,“ vypráví

Párky letos na jaře chutnají nějak líp než dříve

Na diskotéce jsme to rozjeli jako za mlada

s úsměvem Kája.

A na co se těšíme v letních měsících? „My se nejvíc těšíme na prázdniny a domů a taky že pojedeme na tábory. Budeme na chatkách, už i víme, s kým budeme spát na pokoji,“ těší se Áďa.

„Já se zase v létě těším na bazén, kde se budeme koupat. Už nyní si to na zahradě připravujeme – čistili jsme bazén a uklízeli zahradu,“ povídá Květa.

teta Martina Soukupová
DD Kralupy nad Vltavou

DD Kralupy
nad Vltavou

Velikonoce ještě v lockdownu

MERO, díky, teď budu Rambo!

Uklidili jsme Česko. Teda aspoň kus Kralup

A ještě jedno poděkování Meru, to se povedlo!

Jaro v Litovli? Výlety i oslava plnoletosti

Jarní covidovou dobu jsme ve zdraví přežili. Snažili jsme se na covid nemyslet a užívat si, co to šlo.

PLNO AKTIVIT

V polovině dubna byly na pořadu dne 18. narozeniny naší pilné včeličky Marušky. Spousta dárků, radosti, přáníček a sladká tečka na závěr – vynikající dort od tety Milady.

Na jaře jsme s dětmi často navštěvovali dětská hřiště, kde se děti aspoň vyblbli, líbilo se nám i v přírodě (lanová věž, lanová dráha) a také jsme s dětmi často chodili na delší procházky. Občas se jim nechťelo a brblaly, ale nakonec uznaly, že to byl hezký den.

Během časů korony bylo potřeba trénovat nejen tělo, ale i mozek. Zapojili jsme se tedy několikrát do online vědomostních soutěží a kvízů pořádaných místním Domem dětí a mládeže. Děti si vysoutěžily spoustu krásných dárků a upomínkových předmětů.

VÍKEND V PŘÍRODĚ

V polovině května jsme strávili příjemné chvíle v naší krásné CHKO. V sobotu 15. 5. jsme se totiž zúčastnili akce Za tajemstvími přírody.

V neděli 16. 5. jsme zase absolvovali Lesánkovu šifrotrasu – příjemnou cestu Litovelským Pomoravím, kde

Na Lesánkově šifrotrase makalo tělo i šroubky v hlavě

děti hledaly šifry a luštily je dle návodu. Trochu se u toho zapotily, ale zvládly to.

Příjemné počasí, pobyt na čerstvém vzduchu v krásné přírodě, nové získané vědomosti o přírodě...takový byl náš přírodovědný víkend.

OD NETOPÝRŮ NA SMAŽÁK

Na začátku června děti s tetou Luckou zkoumaly další zajímavosti našeho okolí. Vydaly se na výlet do Javoříčských jeskyní. Ti odvážnější šlapali 25 kilometrů na kole (místy hodně do kopce). Menší děti jely s tetou

autem. V jeskyních se jim líbilo, byly tam propasti a také netopýři.

Na závěr výletu nemohla chybět dobrota, bez které by výlet nebyl výletem – smažený sýr, hranolky, párek v rohlíku. Posílnění dobrotou, ale i zážitky z krásně prožité-

ho dne se vrátily odpoledne zpět na domov.

Jak je jistě z článku patrné, děti v litovelském dětském domově si užívají výletů a zážitků mají víc než dost. Ale samozřejmě už se těší, až 30. června odloží na pár týdnů aktovky do skříní a dají

konečně sbohem školnímu roku, který se navždy zapíše černým písmem do jejich vzdělávací knihy života.

Renata Doubravová
vychovatelka DD Litovel

Konečně nám otevřeli dětská hřiště...

...tam je vždycky co dělat

Výborný dort od tety Milady...

...k 18. narozeninám pro naši pilnou Marušku

Fajný výlet na Landek

Nádherné nedělní počasí nás doslova nakoplo k výletu na Landek. Než jsme vyrazili na kola, tak jsme si zopakovali důležité dopravní značky a stav kol. Poté jsme prckům oznámili, že poprčíme na Landek – reakce byla hlučná a maximálně pozitivní – hlavně, ať už jsme na kolech!!!

Frčíme si pěkně za sebou po cyklostezce podél řeky – kocháme se (někteří víc, než by měli – bum bum pád – úsměv a frčíme dál), všude spousta cyklistů a my se culíme na celý svět.

Přijíždíme do Landeku (Landek – dříve Důl Anselm, dnes historie hornictví, sport, relax), kde si objednáme pití, poté blbneme na místním hřišti a poznáváme areál na kolech. Následně se vracíme zpět domů, koukáme na ujetou vzdálenost (cca 30 km) a vyměňujeme si zážitky z výletu. Bylo fajně.

Brzy nás v Ostravě opět uvidíte na cestách, tak pozoor!!!

strejda Václav Szotkowski
DD Ostrava-Vizina

Kolem Ostravy jsme ujeli na kolech kolem 30 kilometrů

Stvořili jsme Děckopoly, hru „ze Senožat“

Pro každého je doba covidová a s ní spojená karanténa, odloučení od kamarádů, od školy, od rodiny, dlouhá. Moooooc dlouhá. My jsme po celou tu divnou dobu vlastně pořád jen v domově. Nemohli jsme k rodinám a rodiče nemohli cestovat za námi. Nemohli jsme do bazénu, do kina nebo třeba na bruslení.

DESKOVKY UŽ OMRZELY

Hráli jsme snad všechny deskové hry, co jsme našli, a že jich tu máme naštěstí dost. Člověče, nezlob se!, Monopoly, Sázky a dostihy, Hříchu zmar, AZ-kvíz, Moje první Česko, Aktivity a spoustu dalších. Nejvíce frčely Monopoly, jenže po desáté hře už každý věděl, které políčko má koupit a kolik hotelů pořídit, aby vyhrál. A tak jsme si vlastně z nouze vymysleli další variantu Monopolů.

Naše hra se jmenuje Děckopoly. Autory hry jsou Zdeněk, Petr, Tadeáš a Honza. Už při sestavo-

vání hry jsme se hodně nasmáli. Nejvíce nás bavilo vymýšlet, jak pojmenovat jednotlivá políčka. Hru jsme vsadili přímo do naší vesnice Senožaty, hrajeme například o školu, školku, hospodu, hřiště, poštu, obchod, stáje, tenisové kurty nebo zahradnictví. Máme tu políčko Výchovný ústav nebo třeba Zuberec (to je místo na Slovensku, kam jezdíme na pobyty), to pak musíme hodit šestku, abychom mohli dál pokračovat. Místo kartiček „Pokladna“ máme „Výchovná opatření“. Prostě hra jen pro toho, kdo se vyzná.

NOVÁ ZÁBAVA

Hru jsme narysovali na čtvrtky papíru, vybarvili a teta nám ji zalisovala do fólie, aby vydržela. Výroba vlastních peněz nás doslova nadchla, i když jsme za tyhle bankovky mohli nakupovat jen v Děckopolích.

Hru jsme zařadili do naší sbírky stolních her a často jsme ji hráli. Teď už je hezčí počasí, tak jsme hodně venku a možná se už také brzy vrátíme do školy, ale v zimě se k naší hře opět rádi vrátíme a třeba ji ještě vylepšíme.

Petr Ilich a spol., DD Senožaty

Soutěžní jaro s Kaštánkem přineslo moře zábavy i dvě výhry

Rodinné centrum Kaštánek ve Valašských Kloboukách vyhlásilo letos v březnu zábavnou hru v ulicích s názvem Klobucké jaro. Tato obsahovala devět výzev. Naše děti neváhaly a do všech se s nadšením zapojily.

Od začátku března do začátku května nás každé pondělí vyzýval Kaštánek ke splnění různých úkolů. Hledali jsme sochu u Bratmannovy vily, kapličku a kamenný kříž v klobuckém skanzenu, vynášeli jsme Morenu, prozkoumali jsme na náměstí měšťanský dům pana Štěpána Bílka či kostel ve Valašských Kloboukách. Na závěr parta kluků vyrazila pěšky ze Smoliny až na rozhlednu Královec.

Po splnění se úkoly odevzdávaly prostřednictvím Facebooku. Vždy v neděli probíhalo losování tří výherců pomocí lístečků v klobouku. Měli jsme štěstí. Dvakrát jsme zvítězili a obdrželi krásné ceny. Ocenění jsme dostali i za pravidelné soutěžení.

Byla to zábava, velmi jsme si to užili a získali jsme plno nových informací o našem městě a jeho okolí. Rodinnému centru Kaštánek bychom tímto moc rádi poděkovali za poutavou a napínavou akci a těšíme se, snad brzy přímo v Kaštánku, na viděnou.

teta Jana Trochtová
DD ve Smolině

Kluci při plnění deváté výzvy

Tuhle zábavu pro nás připravilo RC Kaštánek. Děkujeme!

Uklízení odpadků obohatila soutěž

Celý náš domov se zapojil do dobrovolnické činnosti s názvem „Uklidme svět“. Cílem této akce je uklidit nepořádek a pomoci našemu životnímu prostředí a naší planetě.

Po dlouhém povídání o tom, jak je pro nás příroda důležitá a nepostradatelná, jsme se s dětmi rozhodli, že se pokusíme také v rámci této další skvělé akce přírodě pomoci. V rámci výchovně vzdělávacích aktivit jsme se na tuto akci připravovali, povídali jsme si o recyklaci a době rozkladů jednotlivých materiálů v přírodě. Zamýšleli jsme nad tím, jakým způsobem přírodě pomoci. Rodinkové skupinky se vydaly sbírat odpadky a vyhozené věci do nejbližšího okolí. Nesměla chybět soutěž o nejoriginálnější vyhozenou věc. Našly se opravdu velké nálezy, které jsme si s dětmi poté vyhodnocovali.

Udělat užitečnou věc byla nakonec docela zábava

Všichni se do této akce zapojovali s aktivním přístupem, chutí a elánem udělat něco smysluplného pro náš svět. Moc jsme si dnešní den společně užili a těšíme se na další takovou akci.

**Děti, tety Denisa, Káťa
a strejda Michal
DD Tuchlov**

Podlehli jsme kouzlu putovních kamíneků

S dětmi jsme si moc přáli najít putovní malovaný kamínek. Ale jako na potvoru jsme žádný kamínek najít nemohli. Až jednou jsme na výletě našli kamínek, který zdobila zdařilá malba. Radost dětí byla veliká.

Z vycházky si donesly kamínky různých tvarů a velikostí, jen aby mohly začít hned malovat. A tak se stůl na naší zahradě na čas proměnil v kreativní dílnu. Zatím tedy mají naše kameny k uměleckým dílům daleko, ale učení z nebe nespadlo a u malování to platí také. Už jen myšlenka našich dětí, že udělají radost ručně vyrobenou maličkostí kolemjdoucím, je skvělá.

**Děti a teta Jana
DD Tuchlov**

Vyrábíte taky kamínky? Nebo je hledáte?

Bolavé nohy? Toulky přírodou si užíváme

Šlapeme rovně, funíme nahoru, letíme dolů... Chodíme a chodíme a je nám fajn. Nějakou dobu se už můžeme volně pohybovat všude, kde se nám zlíbí.

My se nemohli už dočkat, a tak teď pořád někde drandíme. Někdy do hor čarovných těch našich Krušnohorských, jindy zdoláváme kopečky Českého středohoří, když máme jenom chvilku, jdeme kondiční procházkou třeba jen tak k rybníčku do Zabušan. Prostě tak, tu volnost pohybovat se v přírodě si náramně užíváme, i když občas přijdou chvilky zoufalství v podobě bolavých nohou a cíle v nedohlednu. Přesto je nám společně v přírodě moc fajn. Těšíme se na další výzvy, které jsou před námi. A hurá za létem.

teta Kamča
DD Tuchlov

Konečně se zase můžeme volně pohybovat, kde se nám zlíbí

Mise splněna! Děti ochránily stromky před sekačkou

Mimo sportovních, výtvarných nebo zábavných činností patří k pobytu u nás na domově také výchova pracovní. Děti seznamujeme s náradím a náčiním, které potřebují k péči o zvířata, zahradu nebo třeba k vyrábění v dílně.

Tentokrát jsme se s 1. skupinou pustili na žádost pana hospodáře do bojového úkolu. Cílem bylo za každou cenu ochránit nově vysazené ovocné a okrasné stromy. Do obranné linie jsme vyrazili vyzbrojeni dřevěnými latěmi, akumulátorovou vrtačkou, kladivem, pilkami, vázací tkáninou, šrouby a mulčovací kůrou. Nepřítel nově vysazených stromků byl jasný, strunová sekačka. Děti se tedy pustily do

litého boje. Nejdříve zatloukly tři kůly okolo každého stromu ve stejné vzdálenosti. Pak naměřily spojovací vrchní latě a vázací tkaninu. Nakonec ke stromkům přisypaly mulčovací kůru, aby jasně vytyčily hranice nepřátelského území.

Stromky se nám podařilo ochránit a práce na zahradě děti bavila. Už se těšíme na příští výzvu.

děti a strejda Michal
DD Tuchlov

Vrtání už by nám šlo

Výšlap na Medvědí skálu měl sladkou tečku

Sobotní den jsme věnovali dalšímu putování a poznávání Krušných hor. Cílem byla Medvědí skála, která je druhou nejvyšší horou Mostecka. Nejvyšší vrchol Rudolické hornatiny měří 923,8 metru.

Z vrcholu jsme viděli nádherný kruhový rozhled, jeden z nejhezčích na Mostecku: na severu Hora Svaté Kateřiny, na severovýchodě Jeřábina, Černý vrch, Loučná, Stropník, na východě Litvínov, na jihovýchodě Mostecká pánev, Bořeň, Milešovka, Zlatník a další kopce Českého středohoří, až na západě Klínovec.

Při zdolávání cíle jsme poznávali okolí, přírodniny, rostliny, a cesta nám velmi příjemně utekla. Všichni se kochali nádhernými výhledy, které nám zpříjemnilo úžasné počasí. I nejmenší členka naší výpravy Simonka zvládla celou cestu na výbornou. Při pikniku v přírodě jsme si užívali čerstvý vzduch a vůni lesa, děti byly nadšené. Na vrcholu nás

čekalo překvapení v podobě putovního kamínku, který udělal všem velkou radost a poputuje s námi na naši další výpravu.

Výlet byl opravdu vydařený a nesměla chybět ani sladká odměna v podobě točené zmrzliny a domácího langoše.

**Děti a teta Denisa
DD Tuchlov**

Fotku z Medvědí skály najdete na titulní straně. Tady je další hezký úlovek z tuchlovského toulání

Tým Zdravé 5 připravil energickou svačinku

V květnu jsme se zapojili již poněkoličkáte do soutěže s Albertem Zdravá pětka. Tříčlenný tým – Patricie, Roman a Tereza – měl za úkol připravit zdravou svačinku, která měla být vyvážená, dodávat energii a měla obsahovat zeleninu nebo ovoce.

Děti se rozhodly, že připraví vajíčkové muffiny a rajčata plněná mozzarellou. Svačinka se jim moc povedla.

K tomu podáváme rajčata s mozzarellou, která děti svrchu 4x nařízly a do vzniklých mezer vložily plátky mozzarely a meduňky.

NABÍZÍME RECEPT

Pokud by někdo chtěl vědět, jaká to byla dobrota, zde je recept: 10 vajec rozšleháme, přidáme jarní cibulku, 100 g mozzarely, 2 rajčata, sůl, pepř, 1 lžičku tymiánu, 200 g kuřecí šunky. Směs nalijeme do formiček na muffiny, vložíme do předehřáté trouby a pečeme při 160-170 °C 8 až 10 minut.

Teta Irenka a děti
DD Tuchlov

Turistická zátěžovka: 7 kiláků bloudění navíc

Děti se na zátěžovou turistiku připravovaly dopředu samy. Příprava spočívala v dostatečném množství potravin a pití, vhodné volbě oblečení a obuvi na předem deklarované podmínky pochodu. Dále si skupina měla zvážit možnost, jestli si orientační body připraví dopředu, nebo až na místě podle turistických rozcestníků a map.

ÚNAVA A BLOUDĚNÍ

Orientaci v terénu si vzala na starost dvojice starších chlapců. Oba si opravdu na začátku s volbou trasy poradili velice dobře.

S přibývajícími kilometry se začala u všech dětí projevovat únava v různé délce a intenzitě, s únavou se začaly objevovat drobné zmatky v trasování a v konečném výsledku nám přibylo sedm kilometrů navíc. Ve výsledném součtu to bylo třicet dva kilometrů. Zároveň se nám rovněž prodloužil celkový čas pochodu ze sedmi hodin na deset.

Ve skupině se častěji odehrávaly různé sociální interakce od pozitivních až po negativní. Během pěšího pochodu byla ze speciálně pedagogického hlediska zvolena následná hodnotící kritéria u každého jedince: spolupráce s ostatními, schopnost se prosadit, reakce na zátěž, emoční labilita, iniciativa, přijímání kritiky, samostatnost a ovlivnitelnost.

ZÁTĚŽ PRO TĚLO I MYSL

Speciálně pedagogická diagnostika dítěte pomocí pozorování se využívá v prostředí a ději, kde se jedinec projevuje zcela přirozeně.

Kvůli bloudění trvala cesta deset hodin, o tři nad plán

Prostředkem je fyzická a psychická zátěž, která na každé dítě působí jinou intenzitou a délkou vlastního prožívání. Výstupem jsou následně relevantní informace, které jsou využity v práci a pedagogickém působení vychovatele na individuální rozvoj osobnosti dítěte. Pro samotné dítě je podstatným přínosem možnost reálnějšího náhledu na svoji osobnost a zároveň motivačním prostředkem k přirozenější aktivitě vlastního sebehodnocení, sebereflexe a morálněvolných vlastností.

Dalším důsledkem takového vlivu je navazování kvalitativních sociálních vztahů nebo naopak krátkodobých zkušeností, které jsou empiricky a vývojově nezbytné pro vlastní socializaci či resocializaci dítěte.

Nakonec snad mohu konstatovat, že jsme si všichni takzvaně zamakali, a nakonec přišla euforická odměna formou potlesku, který děti samy spontánně iniciovaly.

strejda Radek
DD Tuchlov

Skřítkci se díky nám vrátili do říše pohádek

Už se vám taky někdy stalo, že jste nenašli ponožku, věci nebyly na svém místě, našli jste rozházené oblečení ve skříni? Nám se to také stává, a to v poslední době velmi často. Kdo má tohle všechno na svědomí?

„Tak mám pocit, že nám po rodince chodí nevídaní návštěvníci,“ oznámila jsem dětem. „Teto, někdo rozsypal mouku v kuchyni!“ zvolaly děti sborově. O přítomnosti záškodníků na našem domově jsme už všichni byli přesvědčeni. Po chvíli jsme v obývacím pokoji našli zprávu o přemnožení domácích skřítků, kteří se rozšířili do domácností po celé zemi a začínají tam škodit. A dobrodružná hra může začít!

HLEDÁNÍ ČEPIČEK

Vyplnili jsme Dotazník na přítomnost skřítků v lidských obydlích a vložili ho do speciální schránky pro komunikaci s Úřadem pro kontrolu kouzelných bytostí.

Jak jen dostat skřítky z domu? Musíme najít všechny poztrácené čepičky skřítků, protože bez nich se malí neposedové nemohou vrátit do kouzelné říše pohádek.

Rozdělili jsme se do dvou družstev. S nadšením a s bojovou náladou se všichni vydali na cestu za dobrodružstvím. Trasa byla vyznačena fáborgy a na každém stanovišti se nacházely šifry a hádanky, které nás dovedly ke ztraceným skřítkům čepičkám. Nakonec se nám podařilo najít všechny poztrácené čepičky, které jsme odložili na předem určené místo.

Všichni věříme, že nás už žádná nevídaná návštěva nečeká.

Domácí skřítkci se přemnožili

Úspěšné zneškodnění skřítků jsme pak oslavili opékáním burtů na naší zahradě.

děti a teta Jana
DD Tuchlov

Náletové dřeviny musely pryč

S dětmi a s ostatními vychovateli jsme se společně zapojili do odstraňování porostů kolem našeho dětského domova.

Nálety musely pryč

Spolu s obcí Křemýž se snažíme pečovat o hrušňovou alej, která je dominantní součástí příjezdové cesty k našemu domovu. Hlavní náplní prací na údržbu zeleně okolo našeho zařízení je odstraňování náletových dřevin, čištění porostů a jejich úklid, dále ořezy dřevin a keřů, které zasahují do komunikací pro dopravu a pěší. Další podobnou údržbu březňích porostů se snažíme provádět u hlavní silnice před naším pozemkem.

Malinkou část náletu jsme použili na výrobu čarodějnických košťat a dalších dekorací na naše kroužky. Je pravdou, že se vždy naše dítko do těchto činností nehrnou, ale zároveň pak mají radost z díla, které je po jejich práci bezesporu vidět.

strejda Radek
DD Tuchlov

Sportem ku zdraví. Atleti překvapili sami sebe

Ve čtvrtek 6. května proběhly v Uherském Ostrohu Regionální sportovní hry dětí a mládeže dětských domovů, letos však jen v rámci DD Uherský Ostroh. Soutěž se skládala z atletických závodů a malé kopané.

Tentokrát soutěžil jediný domov, DD Uherské Hradiště

Adepti na olympiádu. Ale do Tokia to ještě nestihnou

Jak to dopadne, prostřelí tahle fotbalistka gólmána?

Akce se zúčastnilo 27 dětí, tedy 4 rodinné skupiny, které na atletické závody a malou kopanou pilně trénovaly. Program započal v 9 hodin slibem o spravedlivých hrách, který složili děti i rozhodčí. Seznámení s programem proběhlo hladce a začalo se s první disciplínou – sprintem. Následoval skok do dálky, nejmladší z místa, starší s rozběhem. Dále děti sportovaly v disciplínách: hod kriketovým míčem, vytrvalostní běh a štafetový běh. Většina závodníků svými výkony překvapila nejen přihlížející, ale také sebe.

Dětem po závodech vyhládlo, v domově na ně čekal vydatný oběd a zasloužený odpočinek. V druhé části dne se všichni přichystali na malou kopanou, rozvěsili si vlajky rodinných skupin kolem fotbalového hřiště a za doprovodu hlasitých fanoušků započala hra. Odhodlaní hráči utíkali za míčem s plným nasazením vyhrát a pak už jen čekali na výsledky všech závodů.

Vítězové byli štědře odměněni a se svými medailami zvětšili na fotografiích.

teta Veronika Sedláčková
DD Uherský Ostroh

Rekordman David Zelík: Na výrobu miniaturní vlajky jsem nepoužil lupu ani mikroskop

David z DD Uherský Ostroh má na svém kontě nový rekord: Tentokrát vytvořil miniaturní vlaječku Polska. A protože je to fakt rekordman, připravili jsme s ním o jeho nevšedním koníčku rozhovor.

Davide, představ se čtenářům Zámečku.

Dobrý den, jmenuji se David Zelík. Je mi 14 let a pocházím z Ostraty, okres Zlín. Nyní žiju půl roku v dětském domově v Uherském Ostrohu a jsem žákem 6. ročníku místní základní školy.

Představ svoji práci, díky které máš rekord.

Vyrobil jsem miniaturní vlaječky České a Polské republiky. Vlajka Česká republiky je o rozměrech 2,5 x 1 mm. Polská má rozměry pouhých 1 x 0,5 mm! Česká vlajka je navíc umístěna ve stojánku z PVC plastu, ale polská vlajka je bez stojánku.

NEJDŘÍVE ČESKÁ, PAK POLSKÁ

Co nebo kdo tě přivedl na myšlenku vytvoření nejmenší vlajky?

Na vlaječky jsem přišel od maminky, která se mi jednou zmínila, že se dočetla o největší české vlajce. To mě zaujalo a hledal jsem na internetu, kde to může být zapsáno. Na základě toho mě napadlo, že bych vytvořil přesný opak, to znamená nejmenší českou vlajku. Následně po zapsání do knihy rekordů s nejmenší českou vlajkou jsem se rozhodl vytvořit i nejmenší polskou vlajku.

Sám nosíš brýle, vlajky jsou opravdu velmi malé, jaké jsi používal při práci pomůcky, abys na vše viděl?

Při výrobě vlajček jsem využil nůžky, pinzetu, fixy a taktéž bílý kancelářský papír, na který jsem vlajky kreslil. Na výrobu jsem nepoužil lupu ani žádný mikroskop, pouze své oči.

Jak dlouho ti práce trvala?

Příprava i s výrobou jedné vlaječky mi zabrala přibližně 1 až 2 hodiny volného času.

Pomáhal ti někdo?

Vlajky jsem vytvářel sám za sebe, nikdo mi nepomáhal.

Co na to říká/říkalo tvé okolí?

Při výrobě první vlajky mě podporovala rodina na dálku, z dětského domova spíše nikdo, jelikož to zprvu nevěděli. Mělo to být takové překvapení, což se moc nepovedlo, protože děti ze stejného pokoje to rozkřikly po celém dětském domově. Tím došlo k tomu, že o mé práci vědí všichni včetně vedení dětského domova.

V domově o tvé práci vědí všichni, vědí o ní i spolužáci ve škole?

Ve škole to neví nikdo, učitelé ani spolužáci, protože se to stydím říct, ale určitě se o tom jednou dozví.

DALŠÍ PLÁNY

Co budeš miniaturovat v nejbližší době?

V nejbližší době chci vyrobit nejmenší certifikát Agentury Dobrý den. Mým cílem je, aby měl maximální velikost cca 5 x 3 cm, ale chtěl bych v závěru dosáhnout ještě menšího rozměru.

Zabýváš se ještě nějakými jinými pracemi, které nejsou až tak běžné?

Dále se zabývám výrobou papírových modelů, například aut, letadel a dalších. Taky vyrábím plastické modely – lodě, Eiffelovu věž nebo model koronaviru pomocí 3D pera.

red

Agentura Dobrý den Pelhřimov

uděluje

CERTIFIKÁT

O VYTVOŘENÍ ČESKÉHO REKORDU

Nejmenší malovaná vlajka Polska

David Zelík

vyrobil pomocí pinzety a nůžek miniaturní vlajčku Polska o rozměrech $1 \times 0,5$ mm. Vlajka je namalovaná klasickými fixami na kancelářský papír.

Rekordní údaj byl dne 12. května 2021 zaregistrován do České databanky rekordů Agentury Dobrý den, spravující Muzeum rekordů a kuriozit v Pelhřimově.

Luboš Rafaj

Ing. Josef Vaněk

Miroslav Marek

V Pelhřimově, 17. května 2021

Pětiletý výletník překonal strach z výšek

A bylo tu, na co jsme všichni dlouho a už i netrpělivě čekali. Rozvolnění režimu, nejen návrat do škol, ale i možnost jet na výlet a jak se říká „vyvenčit se“ a „vyvětrat mozky“.

Květnové sobotní odpoledne bylo slunné, byť větrné, což nás v žádném případě neodradilo. Rozhodli jsme se proto vydat na nově otevřenou dřevěnou rozhlednu u Malečova. Tato rok otevřená, 14 metrů vysoká rozhledna nabízí moc hezké rozhledy na České stře-dohoří, Tiské stěny, Děčínský Sněžník, Německo a bájnou horu Říp. My měli to štěstí, že byla dobrá viditelnost, a tak jsme dalekohledem dohlédli i na liberecký Ještěd, Máchův Bezděz i zasněžené Krkonoše.

Náš nejmenší výletník Deniel (5 let) překonal svůj strach z výšek a zvládl mlynářské schody nahoru, ale i dolů. Bravo.

Cestou zpět jsme si užívali sluníčka, přírody a čerstvého vzduchu.

Verča [16]

DD Severní Terasa (Šikulové)

Rozhledna je vysoká 14 metrů

Cestou zpět jsme si užívali „rozvolnění“

Koumáci: Vyzkoušejte naše Veselé zajíčky

I letos jako každý rok se naše rodinná skupina Koumáci zúčastnila kuchařské soutěže. Tématem bylo vytvořit zdravou svačinu do krabičky; hodnotí se nápad, provedení i servírování svačiny. Naše zdravá svačina dostala název Veselí zajíčky.

Zde je jednoduchý, ale zdravý recept pro inspiraci.

Suroviny:

- 1x jarní cibulka
- 1 x cottage
- 1x tmavý toustový chléb
- 3x stroužek česneku
- 1x balení kvalitní šunky (90 % masa)
- 1x svazek pažitky
- sůl
- pepř
- zelenina na ozdobení – červená paprika, okurka, pažitka

Postup:

V míse smícháme sýr cottage s nakrájenou šunkou, jarní cibulkou a česnekem. Dochutíme solí a pepřem. Hotovou pomazánku necháme v lednici vychladit. Mezitím si pomocí formičky z tmavého toustového chleba vykrájíme zajíce. Z červené papriky a okurky si vykrájíme kolečka na nos a oči, pažitku použijeme na fousky. Přejeme dobrou chuť!

teta Eliška Kokošková

DD Severní Terasa (RS Koumáci)

Zajíčci z Ústí jsou prostě k nakousnutí!

Ještě rychle fotku a pak už se pustíme do jídla

Pětibojem ku zdraví

S příchodem jara dostaly tety vychovatelky nápad, že bychom si mohli uspořádat dlouhodobou sportovní soutěž v několika disciplínách. Těch disciplín určily pět – soutěž tedy dostala název Jarní pětiboj.

Soutěží všechny rodinné buňky, a to v těchto sportovních činnostech: běh na 100 metrů, dřepy za dobu 1 minuty, hod granátem, přeskoky švihadla a trojskok. Výkony jednotlivců i za celou buňku se zapisují do tabulky, na závěr se obodují a vyhodnotí. Tak bude stanoveno konečné pořadí jednotlivých dětí i rodinných skupin.

Pětiboje se účastní kolem 35 žáků, soutěží kluci i holky. Zatím ještě nemáme splněny všechny disciplíny, chybí nám přeskoky švihadla a trojskok. Běh na 100 metrů a hod granátem jsme absolvovali venku, dřepy v naší tělocvičně. Můžeme připomenout

některé velmi dobré výkony. V dřepích za 1 minutu byl nejlepší Jakub Číkala – 75 dřepů, s granátem dosáhl nejdelšího hodu Zdeněk Číkala, 38 metrů.

Protože nás sportování baví, soutěž v tomto pětiboji se

nám velmi líbí. Po náročné době s covidem si zase užíváme pohyb a porovnáváme svou tělesnou zdatnost. Naplňujeme tak heslo „Pohybem a sportem ku zdraví“.

Zdeněk Číkala, DD Volyně

Čarodějníci jsme hodili do ohně

Při čarodějnicích jsme měli různé kostýmy a byli jsme v nich i na našem dvoře. Rozdělovali jsme oheň a pekli jsme lahodné buřty. Také jsme byli pomalováni po celém oblečení. Na DD jsme dělali čarodějnické ozdoby. Můj kamarád držel v ruce vyrobenou čarodějnici, pak jsme si za něho stoupli do řady a obešli jsme celou zahradu. Můj kamarád hodil čarodějnici do ohně a čarodějnice byla upálená. Potom jsme si hráli a byl to pro nás všechny zábavný den.

děti z DD Volyně

Slavili jsme 70. výročí DD Volyně

Náš dětský domov měl 7. května 70. narozeniny. Oslava začala v 9 hodin ráno v jídelně, kde se sešli všechny děti, zaměstnanci, místostarosta města, člen nadačního fondu při DD, novinář, kameraman a dokumentarista. Zástupce paní ředitelky slavnost uvedl a rozjel se kulturní program, který svým projevem proložila i paní ředitelka.

Každá třída i buňka si připravily se svými učiteli a tetami krátké vystoupení. Děti zpívaly, recitovaly básničky, rozpočítadla i hádanky, hrály zkrácené verze pohádek. Vystoupila i jedna slečna, která hrála na zvláštní nástroj, který jsme ještě nikdy neviděli. Byla to tuba. Na konci promluvil i pan místostarosta a svůj projev zakončil básničkou. Bylo to fajn. Potom jsme šli na malé občerstvení.

Závěr oslav proběhl v tělocvičně, kde jsme my kluci šplhali na tyčích i lanech, předvedli sestavu na skákadlech a nakonec

předvedli hula hop – kroužení obručí.

Čekal nás oběd. Dopředu jsme si mohli objednat v kuchyni jídlo, které bychom chtěli. Tak měl někdo kachnu, někdo řízek, další hranolky...

Byl to parádní den. A na našich webových stránkách je z něj malá ukázka.

**Milan a Michal Šandorovi,
Jakub a Karel Čikalovi
DD Volyně**

Opékali jsme v lese

Šli jsme s tetama na krásný výlet do lesa, abychom si opékali buřty. Moc se nám to líbilo, museli jsme chodit polem, lesem, abychom se dostali na tak dokonalé místo. Byl tam malý

domeček, který nás hodně zajímal. Opekli jsme si špekáčky a den si velmi užili.

Vanesa Kotlárová (12), DD Volyně

Omezení jsme překonali aktivitami

Lyžák, oběd z polní kuchyně, ale i stěhování. Nejen to byl školní rok 2020/2021 ve VÚ, DDS, ZŠ, SŠ, SJ Místo. Děti se nenudily ani přes mimořádnou situaci, která v Česku omezila život a kontakt s rodinami. Učitelé dopady na duševní pohodu dětí tlumili akcemi, inovativními výukovými formami, hrami a projekty.

DÁT ZABRAT TĚLU

Poprvé v historii školy se děti zúčastnily lyžařského výcviku a běžkařského lyžování. „Přišlo mi to jako dobrý nápad a reakce dětí to jen potvrdily. Věřím, že by to mohla být tradice a součást odměn, kterými žáky motivujeme,“ říká učitel Jiří Hartman, který se ve škole vedle sportu věnuje dílnám. Žáci pod jeho vedením vyrobili ze dřeva vánoční stromky, lapače snů nebo uvařili výtečný guláš v polní kuchyni.

Jejich síla a dobrosrdečnost se projevila také při stěhování staré školní budovy. Ta o prázdninách lehne k zemi. Na jejím místě pak do dvou let vyroste budova nová. „Dětem i učitelům patří velké dík za práci, kterou při stěhování odvedli. To, že se do toho zapojili, a v krátkém čase bylo odstěhováno, není samozřejmost, a potvrzuje to, jak skvělou rodinnou atmosféru v našem zařízení máme,“ pochvaluje si ředitelka Věra Smolíková. Fyzickou kondici dětí, učitelé i vychovatelé také pravidelně posilovali pěšími túrami či výlety na kolech.

ABY MOZEK NEZAKRNL

Pozadu nezůstávala ani estetická a rozumová složka výchovy a vzdělávání. Děti si samy a krásně vymalovaly pastelovými barvami učebny na hale a zvelebují i další části areálu zařízení. V rámci hodin češtiny se pak žáci věnovali čtenářské dílně, kde si čtením venku na vzduchu zlepšovali slovní zásobu, vyjadřování, paměť a pilovali porozumění textu, které je v době plné informací nutnou součástí praktického života. Stejně tak je tomu ve světě práce a peněz, a proto učitelé dětem zprostředkovali projektovými dny Čím budu? a Finanční gramotnost situace, do kterých se dostane každý z nás. Vědomosti o zvířatech a rostlinách prověřil projektový den Putování se znalcem přírody, odměnou byly soutěže a opékání buřtů.

Marcel Mihalík
VÚ Místo

Takhle barevně jsme vymalovali naši hernu

S panem učitelem Hartmanem jsme uvařili v polní kuchyni výtečný guláš

Snažili jsme se hlavně učit...

Práce v areálu. Naši nejmenší odvázejí trávu

Starší kluci trávu posekali a mladší ji shrabali

Děvčata s paní učitelkou Polákovou stále něco krásného vyráběla

O výzdobu v našem zařízení se starají dívky

Sice občas zlobíme, ale přesto nás tu mají rádi. Marian (uprostřed) a Jája Gabčovi (vpravo) s panem učitelem Mihalíkem

Sběr šrotu vynesl deset tisíc pro zoo

V březnu se konal tradiční sběr železného šrotu, který pravidelně před Velikonocemi pořádá Dětský domov Zlín. Výtěžek každoročně putuje do organizace, kterou děti zvolí a které peníze předají.

Díky patří všem sousedům z Lazů, kteří na naši výzvu nachystali sběr a pomohli zdaru celé této akce. Co bychom však dělali s posbíraným železným šrotem, kdyby nám nepomohli s odvozem naši kamarádi z řad dobrovolných hasičů z Fryštáku!? Byli senzační, ochotní a pracovití. Věnovali nám celý svůj víkendový volný den.

Díky této akci se děti učí pomáhat tam, kde je potřeba a odměnou je jim dobrý pocit z dobře odvedené práce. Ani letos tomu nebylo jinak. Výtěžek z letošní akce činí krásných 10 000 korun, které společně věnujeme na podporu tolik oblíbené Zoo Lešná.

POMOC SENIORŮM I KOČKÁM

Naše aktivity probíhají i během roku. V minulosti jsme navázali spolupráci s domovem pro seniory ve Zlíně. Společné trávení času a propojení generací je velmi přínosné jak pro děti, tak pro babičky a dědečky, kteří často

našim dětem chybí. Bohužel současná pandemická situace nám brání pokračovat v započatých aktivitách, a proto se moc těšíme, až se situace zlepší, brány domova se opět otevrou a my se budeme zase společně setkávat. Aby na nás starouškové nezapomněli, tak jim pravidelně posíláme vánoční a velikonoční pozdravy formou obrázků a výrobků.

V současné chvíli se rýsuje nová, pro nás velmi zajímavá výzva. Chceme začít pomáhat a podporovat nemocné a starší kočky. Rádi bychom se naučili vyrábět škrabadla, která by se mohla prodávat. Výtěžek z prodeje poputuje do azylového domu pro kočky, který nese název Dobré ruce. Držte nám palce, ať to vyjde, moc se na nové kočičí kamarády těšíme!

Učíme se pomáhat a pomáháme rádi. Jediné, co však můžeme dát, je náš čas a chuť pomoci. Ale věřte nám, ten pocit, který nás hřeje u srdce po každé dobré akci, za to stojí!

**děti, tety a strejdové
DD Zlín**

Z ptačí perspektivy. S nadsledem je svět krásnější

Konečně to přišlo. Sen se stal skutečností a po dlouhé odluce s „normálním světem“ jsme vyrazili všichni na společný víkend. Jeho součástí byl výlet na rozhlednu Jarník, která je u Písku. Radost a to, jak moc se děti těšily, se nedá popsat. O to bylo těžší je trochu umírnit.

První radost trochu opadla, když – světe, div se – rozhledna je na kopci. „Teto, a kolik to je kilometrů? Teto, a proč je to postavený takhle na kopci? Teto, mě už bolí nohy.“ Dotazy zodpovězeny, kopec vyšlápnutý. Na vrcholu nás měly čekat toasty se šunkou, ty ovšem děti „zlikvidovaly“ už v základním táboře, ale zbyla ještě bábovka.

Po tak dlouhém odloučení od běžného života byl tento výlet jako dar za vše, co jsme museli zvládnout. Říkám vždy dětem, že musí být pozitivní. Po mém nástupu do DD byla

tahle věta spíše k smíchu. Ale postupem času například Lucka volá: „Teto, slyšíte jak jsem pozitivní?“ Jsem na ni pyšná, a na každé dítě, které se snaží najít na každém špatném alespoň milimetr dobrý.

Na covidu je pozitivní to, že si budeme vážit věcí, které nám dříve přišly jako samozřejmost.

teta Milena Barfusová
DD Žichovec

Naučnou stezkou na Hostýn

V sobotu 24. dubna jsme se vydali na výlet směr Hostýnské vrchy. Občas tuto lokalitu navštěvujeme, avšak tentokrát byla na řadě úplně jiná cesta na vrchol, kterou nikdo z nás nezná.

PRUDCE VZHŮRU

Vyrazili jsme ze západního cípu Chvalčova od říčky Bystřička, minuli jsme Jaroslavovu studánku a vztýčil se před námi prudký kopec. Červená turistická značka nekompromisně ukazovala nahoru, tak jsme se bez většího reptání vydali do toho strmáku s vidinou, že za chvíli bude kopec milostivější. Nebyl! Svah si stále držel svůj velký úhel a při pohledu do dálí na své náročnosti nechtěl slevit.

Po dvou stovkách metrů začala naučná stezka prvním bannerem, který představoval živočichy, které je možno v tomto kraji potkat. Divoké prase, potažmo bachyni s jarními selaty, jsme opravdu potkat nepotřebovali. Po prvním kilometru a stálém odkládání oblečení jsme potkali další banner, tentokrát o rostlinstvu, a pod vrcholem byl další, který přibližoval specifika rostlin a živočichů v této oblasti. Bohužel jsme klopýtali přes spoustu větví z polomů spadlých stromů napadených kůrovcem.

VĚTRNÁ ENERGIE

Po zdolání této stezky jsme přišli na louku, kolem které se linula Křížová cesta zdejšího poutního místa. Navštívili jsme i zdejší kostel Panny Marie a po náročném výstupu si zasloužili občerstvení.

Po nabití sil jsme vyšli na rozhlednu a byli zcela u větrné elektrárny Hostýn. Mohli jsme si tak zblízka prohlédnout vrtuli, která při krájení vzduchu vydává strašidelné zvuky. Bylo prima na vlastní oči vidět zařízení, které vyrábí elektrickou energii a tak si moci „osahat“ to, co jsme nedávno viděli na online virtuální prohlídce elektráren obnovitelných zdrojů.

Cesta zpět nebyla o moc lehčí než nahoru, ale nakonec jsme ji s pálením stehů zvládli a byli jsme rádi, že u rozbouřené Bystřice smíme sednout do auta, které nás dovezlo domů.

**Kamil Hrudík, vychovatel
DD Kroměříž**

Souboj kuchařů ovládla druhá skupina

V neděli 18. dubna se uskutečnil již 7. ročník naší domovské soutěže ve vaření mezi skupinami. Děti se na vzájemný souboj velmi těšily a nemohly se dočkat desáté hodiny, která soutěž odstartovala.

Po krátkém úvodu, vysvětlení pravidel hodnocení a zevrubném popisu přípravy soutěžního meníčka to vypuklo. Děti se rozeběhly na svá pracoviště a začaly kuchtit. Kupodivu v sobě našly i týmového ducha a spolupracovaly spolu na jedničku s hvězdičkou. Rozdělily si jednotlivé práce a šlo jim to jedna báseň. Dvě hodinky utekly jako voda a když odbila dvanáctá hodina, měly oba týmy hotovo.

Pozorným rozhodčím tete se strejdou neunikl žádný detail, bedlivě a spravedlivě zhodnotili všechna nastavená kritéria – nejen chuť a vzhled pokrmu, pořádek v kuchyni a prostřený stůl, ale i spolupráci všech kuchtíků. Po

Koho by vaření nebavilo, když si to pak můžeme sami sníst!

sečtení bodů vyhrála s těsným rozdílem druhá skupina, dělily ji pouhé tři bodíky.

těžnému obědu a s chutí se pustili do jídla. Dobré chutnání!

DD Kroměříž

Po vyhlášení vítězů a předání odměny jsme zasedli k sou-

DD Kroměříž

Tajemný název = vydařený den

Akci měsíce s názvem „Den se 4P“ připravila dětem teta Jitka. Zajímá vás, co ta 4P vlastně znamenají? Je to Piknik, Pohyb, Příprava táboráku a Pobavení. Tohle všechno a ještě mnohem více zažili účastníci akce na kroměřížském místě zvaném Šlajza druhou květnovou sobotu.

Po dobrém obědě se skupina dětí vedená tetami vypravila pěšky na Šlajzu. Na místě se děti rozeběhly kolem vodní plochy, aby sesbíraly suché chrástí na táborák. Nejstarší z chlapců Michal rozdělal oheň a připravil pruty na opékání špekáčků. A pak začala ta pravá zábava. Turnaj v badmintonu a ringu, různé pohybové a vědomostní soutěže, kopaná, interaktivní tabule – pexeso, piškvorky a hledání čtyřlístků. Oceňovali se nejlepší sportovci, vytrvalci a vítězové soutěží.

nebo jen tak odpočívaly a nechaly se hýčkat laskavými paprsky květnového sluníčka.

DD Kroměříž

Souběžně probíhal i piknik. Děti si na dece pochutnávaly na opečených špekáčcích

Sobotní odpoledne se nám opravdu vydařilo a všichni byli spokojení.

Do jara jsme vyšlápli v nových botách od Bati

Když se řekne Baťa, každý z nás ví, že je to významný český výrobce obuvi ze Zlína. Málokdo však už ví, že tato velká akciová společnost pamatuje i na dětské domovy a poskytuje jim darem boty na všechna roční období. Dětský domov Kroměříž má tu čest být jedním z nich.

Naše velké poděkování patří všem zaměstnancům akciové společnosti Baťa a jmenovitě paní Martině Pravdové (Recruitment & Development Manager), která naši vzájemnou spolupráci zajišťuje.

Děkujeme za darovanou obuv a těšíme se na další spolupráci.

DD Kroměříž

Bianko trpěl, teď se mu snažíme pomoci

S pejsky mi je strašně dobře, protože jsou strašně roztomilí a milosrdní. Říká se, že pes je přítel člověka, protože i psi mají city. Miluji psy, protože psi mají také těžký život a zrovna tihle pejsci, co se o ně staráme, si prožili hodně zlého.

Budu vám vyprávět o mém psovi Biankovi. Žil u jednoho pána, který se o něho nestaral, protože měl dalších 20 psů v domě, nestaral se o dům ani o ostatní psy, neměl pro ně nic k jídlu a umřela tam malá štěňátka, takže Bianko žil mezi mrtvými psy. Ten pán se nestaral o dům, který se pomalu rozpadal.

Kdykoliv se přiblížím k Biankovi, tak má strach. Říkám si proč, asi má strach, a snažím se ho uklidnit a dát mu najevo, že ze mě strach mít nemusí, protože spíš naopak, já mu chci pomoci a vyznat mu lásku. Hladím ho, aby cítil, že ho mám ráda a že mu nechci ublížit. Je strašný, co si Bianko prožil. Je mi ho úplně líto, chtěla bych to všechno zažít místo něho, protože tihle úžasní pejsci si to vůbec nezaslouží.

Když se podívám na Bianka, vidím na něm, že by nejraději zalezl někam do boudy a byl sám, než aby byl ve společnosti, protože ví, co si prožil, chuděra malý. Kdybych měla možnost

nebo šanci si ho vzít a starat se o něj a ukázat mu nový život, udělala bych pro to všechno.

Laura Landoriová (15)
VÚ Janštejn, Velké Meziříčí

FOTOREPORTÁŽ SDD Budišov-Holeje

SDD Budišov
-Holeje

Krkův dort na mlsání

Prcky nejvíce baví cesta na zmrzku do Budišova

Víkendový výlet na kolech do okolní přírody

JAKÉ BUDE LÉTO BEZ COVIDU?

SDD Budišov–Holeje

V létě se těším na to, jak budu moci strávit čas doma s mamkou a bráchou, a dále se těším, jak budu každý den venčit psy. A dále o prázdninách budu v Brně chodit do Ořešína a na přehradu.

Václav

Na léto se těším, doufám, že se pojede do Chorvatska na 14 dní.

Jaroslav

Na to, až budu v Chorvatsku a potom na brigádě.

Petr

DD Čtyřlístek Planá u Mariánských Lázní:

Těším se, až se pojedu koupat na přehradu Hracholusky a také na léto, které bych chtěla trávit se svým kamarádem.

Klára (13)

Těším se, až bude teplo, na výlety, ale nejvíce se těším, že si zahraju s kamarády fotbal.

Martin (11)

Na léto se moc těším, protože Marečkovi bude 1 rok a tak mu chci udělat velkou narozeninovou oslavu. Budeme se spolu opalovat a koupat v bazéně na zahradě.

Světlana (16) a Mareček (10 měsíců)

Léto plné zážitků. Co se bude dít v Ostrohu?

SNĚŽKA, KARKULKA A SETKÁNÍ S RODINOU

Na léto se těším, doufám, že nebudeme nosit roušky. V létě pojedu na tábor do Krkonoš, moc se tam těším, nejvíc se tam těším na Sněžku, která měří 1603 metry, a taky se těším na lanovku, ta mě moc baví, protože rád sportuju, cvičím a chodím na koupaliště. Rád si zahraju fotbal, ten mě baví. Na tábor Karkulku se taky těším, protože poznám nové kamarády a něco nového. A taky v létě pojedu domů, těším se na rodinu, kamarády, sestry a bratrance.

Josef (13)

HODILA BY SE BRIGÁDA

Na léto se těším ze všeho nejvíc. Protože pojedu k jedné tetě, která si mě brává na prázdniny, moc mě to u ní baví. Budeme u ní na zahradě ve Smečně kousek od Kladna vařit, plnit výzvy, chodit do přírody, koupat se a dělat další různé věci. Potom bych chtěl jet navštívit nějaké kamarády skauty do Brodu a strávit s nimi nějaký čas. A možná ještě někam pojedu na kole. A jestli se otevřou hranice, tak pojedeme s dětmi a vychovateli z domova na Slovensko na takový zábavný a naučný pobyt, kde se setkáme s kamarády z dětských domovů, ale také z rodin, se kterými si to užijem až do sytosti. Budem hrát týmové hry, soutěžit, naučíme se něco na téma, které lektori vymyslí, a všechno možné. A ještě bych si chtěl najít taky nějakou brigádu, abych si mohl vydělat nějaké ty peníze a něco si za ně koupit, třeba počítač, mobil, oblečení, anebo šetřit na odchod z domova, abych měl nějaké peníze do těžších začátků mého života.

Ladislav Kuki (18)

OD TÁTY K BABIČCE

Nejvíc se těším na to, jak si s bráchou povytahujeme kola a pojedeme na výlet s tatkou, kde bude něco zajímavého nebo něco, co chci vidět od začátku pandemie covidu, např. motorový vůz Slovenskou strelu, který je po renovaci a stojí v muzeu Tatry v Kopřivnici. Pak se těším na to, jak konečně budu s kamarády venku a budem si moct povědět, jak jsme to prožili a zvládli. Dále bych si přál, aby obchody nezavřely a já si mohl koupit něco pro radost a užitek. A nakonec bych chtěl týden strávit prázdniny u babičky a pomoci jí se zahrádkou anebo zvířátky.

Michal (14)

ODPOČINU SI OD POČÍTAČE

Na léto se těším nejvíc, protože budu doma s rodinou. První ale pojedu na tábor Karkulku, kde si budu hrát s ostatními dětmi. Budeme tam chodit na výšlapy, hrát různé hry atd. Na léto se těším, protože si odpočnu od školy. Na Karkulku se těším, protože pojedu lanovkou až na samotný vrchol Sněžky, která měří 1603 metry. Domů se těším ze všeho nejvíc, protože uvidím rodinu a protože mám v srpnu narozeniny a bude mi 12. Doma budeme chodit ven a budeme si hrát se psem a kočkou. Konečně si odpočinu od počítače a nebude mě bolet hlava. Narozeniny jsou můj nejlepší den, protože mám dort se svíčkama a čokoládou. Vždycky si přeji, abych měl v ten den hlad. Taky se těším, že půjdu plavat do bazénu, konečně si zaplavu.

Nicolas (11)

KONEČNĚ MIMO DD

O velkých prázdninách se těším na to, že konečně budu mimo DD. Těším se na to, že potkám nové lidi a budu mít nový zážitky. Jak budu moct chodit po venku bez roušky a budu si moct užívat léto naplno. Pojedu na koňský tábor, protože jako malá jsem jezdila na koni skoro denně, potom pojedu k mamce a pak do lázní, nějak se mi do těch lázní nechce. Ale jinak se na prázdniny docela těším.

Nikča (15)

OSLAVY NAROZENIN A HLÍDÁNÍ MIMINKA

Na prázdniny bez covidu se těším hodně, snad už se taková situace nebude opakovat a my si všichni prázdniny užijeme hlavně bez roušek a zbytečného strachu o své blízké, které jsem moc neviděla, jen slyšela přes telefon. Doufám, že si prázdniny užiju ve zdraví a se svojí rodinou, se kterou máme velké plány. Oslavit narozeniny maminky, babičky a brášky. Na dovolenou třeba k moři nepojedeme, ale uděláme si snad výlet někde po okolí a spolu si to všichni užijeme. Ale asi moc času na výlety ani nebude, budeme chodit pomáhat sestřence, které se narodí malá Viktorka. Možná budeme hlídat i se starat, aby se mohla sestřenice starat o kávu a penzion. A taky, snad abych nezapomněla, si užiju prázdniny se svými 3 sestřenkami, které mám nejraději.

Mariana (17)

ROZDĚLANÝ PROJEKT A DALŠÍ ÚTOK NA REKORD

Na léto se velmi těším, až pojedu za rodinou na prázdniny. U mamky máme za barákem bazén se skluzavkou, takže se budu koupat. Je tam dokonce dřevěná zoo s více než 200 modely zvířat. Pojedu k mamce, tatkově a sestrám. Taky jedu na tábor do Koryčan. Doma budu velmi šťastný a budu pokračovat na mém malém projektu RC auto. Také chci vytvořit nový rekord, já snad s těmi rekordy nepřestanu. O prázdninách chci dosáhnout moc věcí. V létě mám taky narozeniny, které bych chtěl oslavit s rodinou a kamarády.

David (14)

VYPNOUT MOZEK A POČÍTAT SE ŽIHADLEM

Těším se na léto, protože pojedu k Lence, Pavlovi a Majdě. Budeme chodit na vycházky, koupat se

a taky se naučíme něco nového. Také pojedeme na výlet s Lenčinými přáteli. Nevím, jestli tohle léto bude bez covidu, ale i tak si to všichni užijeme. Těším se, až bude teplo a svítit sluníčko. Taky se těším na léto, až mě bodne vosa a včela. Léto je dobré v tom, že nosíš jen kraťasy a triko, nemusíš mít zbytečně moc vrstev. Ale na léto se těším hlavně proto, že jsou 2 měsíce prázdniny, takže můžu vypnout mozek. Těším se zase na nové zážitky a taky na nově přiučené věci.

Angela (15)

MÍSTO SLOVENSKA DO BRNA

Prázdniny jsou skoro za dveřmi a těším se tak moc, že mi v tento moment buší srdce a třepou ruce. To mám vždycky, když vím, že za pouhý měsíc se mi otevře most do země dobrodružství. Nejvíce jsem se těšila na Slovensko, byla jsem tam už minulý rok a za mě to byl nejlepší tábor, i kvůli tomu, že tam byla celá moje parta holek. Vždy si celá parta přála, abychom byly pohromadě. Ale Slovensko tenhle rok nebude. Je to velká škola, dokonce mě mrzí, že nebude. Snad to zachrání to, že pojedeme s Lenkou na 4 dny do Brna. Jsem zvědavá, co si pro nás připraví, ale Lenka je super a její programy mě baví, myslím, že nezklame.

Anastázie (15)

HLAVNĚ SI UŽÍVAT VE ZDRAVÍ

Na co se těším o prázdninách? To je hezká otázka. Nejvíce se teda těším na léto a domů. Doma budeme jezdit na výlety a budeme u babičky. Na nějakou tu brigádu, ale také na své blízké. Určitě se těším na koupaliště a být spolu s kamarádkami a rodinou. Ale taky doufám, že si užiji prázdniny ve zdraví. Také se těším na to, jak pojedu ke svým dvěma starším sestrám. Jak si užiji výlety po Brně. Jak budeme oslavovat narozeniny babičky a maminky a sester. Na prázdniny se těším nejvíce, ani nevím, jak to popsat.

Kamila (17)

Covidové vzpomínky z Volyně

NÁKAZU COVIDEM JSEM PROSPALA

Povyprávím, jak jsem přežila koronavirové období. Je to strašná nemoc, umře na ní spousta lidí jak mladých, tak starých. Tady v dětském domově jsme tu nemoc měli taky a jak jsem očekávala, dostala jsem i já Covid-19. Než jsem nemoc dostala, tak jsem se snažila být v DD, aby se nestalo to, co se stejně stalo. Chodili jsme jen na procházky a co nejvíce jsme se vyhýbali městu. Prožila jsem ten covid tak, že mohu povyprávět, jak se to projevuje. Začalo to tím, že mě bolela hlava, natekl mi obličej. Byla jsem hrozně slabá. Trávila jsem čas v posteli a hodně spala.

A tak jsem vlastně celý covid prospala; škoda, že to tak neměl každý.

Erika K. (16)

COVID JAKO TŘETÍ SVĚTOVÁ

V té době jsem si v tělocvičně vykloubil koleno, byla to strašná bolest, že jsem nechtěl, aby na mě někdo sahal. Pak jsem 14 dní ležel. Někdy jsem se strašně nudil, protože jsem nechodil vůbec do školy. Vadí mi, že koronavirus přišel z Číny až k nám. A přišlo mi to jako 3. světová válka – spousta mrtvých, nemocných a lidí, kteří se navzájem podezírají.

Jsem bojovník a jsem rád, že jsem Čech. Moje slova nakonec – umět improvizovat,

přizpůsobit se a překonávat překážky. To přeji i vám.

Adrian R. (16)

COVID NÁS NEZASTAVÍ

My jako dětský domov ten covid nějak zvládáme; je to těžké, ale my to dáme. Covid nás nezastaví. Máme hodné tety, které pro nás připravují různé akce. Měli jsme tu jarní pětiboj. To jsme museli splnit 5 disciplín – běhání, hod na cíl, skákání přes švihadlo, dřepy a trojskok. Jsme rádi, že se ten covid trochu rozvolnil a můžeme na výlet mimo DD.

Judita (14)

BEZ ŠKOLY I BEZ VÝLETŮ

Já jsem onemocněl. Bolí mě v krku a mám rýmu. Tak jenom ležím, chvíli jsem na mobilu. Teď do školy nechoďm, a když v sobotu ostatní šli na výlet, já zůstal doma. A tak se s vámi loučím.

Karel (11)

CESTOVÁNÍ A SPORT

Jezdíme na Šumavu a děláme tam pěší výlety. Ujdeme dost kilometrů, ale zvládneme to v pohodě. Taky jsme měli kuličkádu nebo netradiční sportovní olympiádu. Vše se mi velmi líbilo.

Sabina (9)

Konečně už můžeme vyrazit ven

Pandemie prohloubila mé problémy, skočila jsem na psychině

Opět začaly online výuky a začal být chaos. Musely se na všech rodinkách zajistit počítače, wifi, mikrofony a kamery, všechno to bylo hrozně narychlo. Ale tohle by mělo být spíše o mně, jak jsem to celé až do dneška prožívala.

Začala bych asi tím, že se všechno zavřelo a nikam se nemohlo chodit, no a jelikož jsem v dětském domově, tak jsme tam byli všichni hezky spolu zavření. I školy se zavřely a mě to zamrzelo, protože do školy chodím ráda. Poslední dobou je toho na mě hrozně moc, mám problémy, se kterými se nedokážu svěřit. Bojím se, že když se otevřu, nikdo mě nepochopí! Nakonec jsem skončila v psychiatrické léčebně v Dobřanech. Pomalu si zvykám a věřím tomu, že tady mi dokážou pomoci a tím pádem konečně vyřeším své starosti.

Už se otevřely i školy, chodí se rotačně, ale vláda chce otevřít školy pro všechny žáky bez rotací. Mnoho dětí se těšilo do školy, i já, a konečně se to povolilo a já jsem moc ráda. Po dlouhé době jsem moc ráda. Po dlouhé době jsem se viděla se svými spolužáky a byla to pecka.

Petra Svatková (14)
DD Volyně

DDÚ HRADEC KRÁLOVÉ: Geocaching

Vyrazili jsme po stopách bitvy u Hradce Králové, která se odehrála 3. července 1866 severozápadně od městské pevnosti Hradec Králové.

DD HORA SVATÉ KATEŘINY: Med z pampelišek

Jako dárek pro naše přátele jsme vyrobili pár skleniček medu z pampelišek. Děti zvládly natrhat 500 hlaviček za pár minut a samotnou výrobu by dokázal asi každý z nás. Potřebujete jen cukr a citron.

DD POLIČKA: Den dětí

Den dětí jsme s dětmi strávili v Liboháji. Zde na ně čekala spousta zábavy, seznámení s přírodou, naučné i vědomostní soutěže. Nakonec jsme zašli na ledovou tříšť.

DD KAŠPERSKÉ HORY: Zítra naostro

První zkouška na „Den dětí“ – soutěže, malování na obličeji i dobroty.

DOMOVY SOBĚ

Co je platforma DOMOVY SOBĚ a jaké akce pro vychovatele připravila?

Platforma DOMOVY SOBĚ vznikla na sociálních sítích už na jaře 2020 jako reakce na potřeby dětských domovů, konkrétně vychovatelů. Facebooková skupina se ukázala jako efektivní a potřebná nejen vzhledem k pandemickému období Covid-19. Proto jsme úvodem letošního roku spustili webovou stránku DOMOVY SOBĚ, která nabízí širší možnosti podpory pracovníkům dětských domovů. Realizátorem platformy je obecně prospěšná společnost yourchance a její projekt Začni správně. Cílem a přáním je vytvořit u nás největší komunitu vychovatelů dětských domovů.

Součástí DOMOVY SOBĚ je už přes rok stejnojmenná uzavřená facebooková skupina. Členy se mohou stát jen vychovatelé a další pracovníci dětských domovů. Skupina se stále rozrůstá... Pokud jste vychovatel, pracovník DD, máte Facebook a ještě jste se nepřidal, stačí jednoduše požádat o přidání do skupiny na www.facebook.com/groups/domovysobe. Těšíme se na Vás. Základními pravidly skupiny DOMOVY SOBĚ jsou bezplatná nenároková pomoc, nekritické jednání, zodpovědnost vůči sobě navzájem a respekt k jedinečnosti každého z nás.

Na webových stránkách DOMOVY SOBĚ (www.domovysobe.cz) si každý lehce najde, co potřebuje. Například možnosti vzdělávání a výcviku pro vychovatele, doporučení a články k osobnímu rozvoji, sdílení praxe s ostatními, tipy a návody na aktivity a práci s dětmi různých věkových skupin. „Cílem webových stránek je poskytnout prostor pro rozvoj, sdílení zkušeností a vzdělávání vychovatelů v dětských domovech. Zároveň chceme touto cestou a vznikem komunity vychovatelů podpořit význam jejich každodenní práce, která často není doceněna,“ vysvětluje ke

smyslu DOMOVY SOBĚ Gabriela Štiková, spoluzakladatelka a předsedkyně správní rady yourchance o.p.s.

Web DOMOVY SOBĚ je dalším funkčním nástrojem pro práci vychovatelů se sebou sama i pro efektivní přípravu na odchod mladých dospělých vyrůstajících v domově, bez narušení běžného režimu fungování rodinné skupiny. Připraveny jsou pravidelné on-line semináře se zajímavými hosty a experty na vybranou problematiku. Proběhlé akce mají své archívy a záznamy. Web řeší každý měsíc jedno stěžejní téma. **Květen byl věnován pracovníprávním vztahům, červen je o duševní pohodě a psychohygieně.**

Jaké a o čem byly poslední dvě akce DOMOVY SOBĚ?

O KRIZOVÉ INTERVENCI

Koncem dubna proběhla akce formátu Káva s... Lektorka Dominika Šenková se na ní věnovala základům krizové intervence pro vychovatele. Setkání odpovědělo na otázky: Co je krize? Jak v ní lze reagovat a komunikovat s člověkem, s dítětem? Jaký je rozdíl mezi laickou psychologickou pomocí, krizovou intervencí a psychoterapií? Byla zde představena technika aktivního naslouchání a mapování.

Krizi může u dětí vyvolat různá zátěžová, pro ně neřešitelná, situace. Krize a psychická zátěž je u dětí jiná než u dospělých, a to je třeba

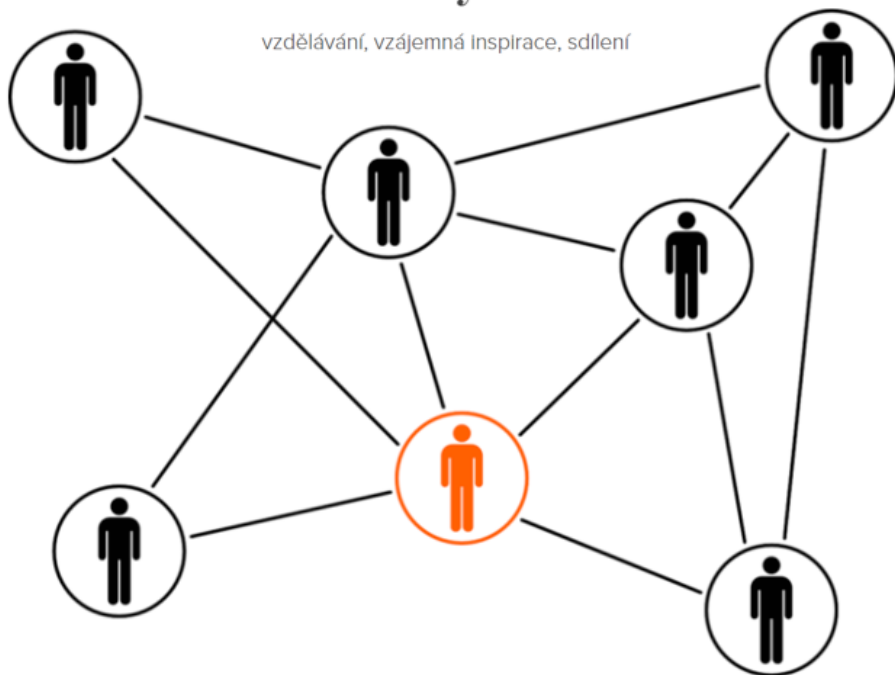

brát na zřetel. Zátěžové situace, kterými si děti a dospívající procházejí, se mohou projevit

DOMOVY SOBĚ

Komunita vychovatelů

vzdělávání, vzájemná inspirace, sdílení

na somatické, psychické a behaviorální úrovni. Obecně platí, že čím je dítě mladší, tím více se krize projeví na úrovni těla nebo na úrovni chování – zhoršení prospěchu, nespavosti, nechutenství.

Jak se s krizí lidé vyrovnávají? Může jít o vrozené strategie jako je útek, útlum, pasivita nebo přirozené reakce (např. ventilace pláčem, hněvem). Lektorka doporučuje: „*Nechte děti vyplakat, „vyklepat“, odpočinout, najíst a napít... Dejte jim i možnost odmítnout pomoc, zažít si rituál a podobně*“ Setkání bylo také o vymezení rozdílů mezi **první psychickou pomocí, krizovou intervencí a psychoterapií**. Vychovatel může nabídnout převážně první psychickou pomoc a osvojené prvky z krizové intervence, včetně technik vedení rozhovoru. Účastníci se dozvěděli kroky první psychické pomoci s využitím principu **6P**: Přiblíž se, Podepři, Připomínej realitu, Podpoř, Pečuj a Předej dál. Velmi důležité v krizi je správné dýchání a práce s dechem.

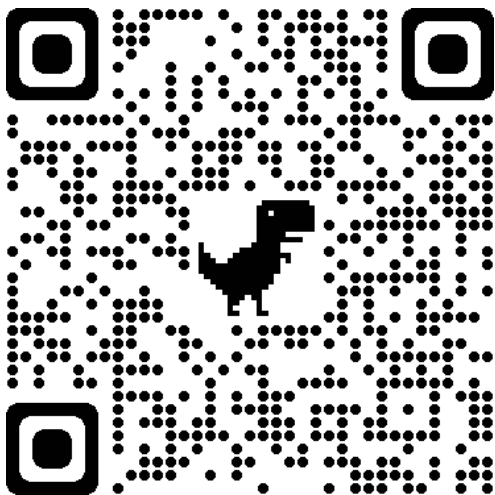
Další část setkání byla hodně praktická a představila účastníkům možnosti struktury rozhovoru s dítětem, které se v krizi nachází. „*Důležité je nevyjadřovat vlastní názor, ale*

aktivně naslouchat a reflektovat situaci, být empatický a připraven pomoci, nikoliv odsuzovat a kritizovat. Cílem je dobrat se a nabídnout řešení, akční plán a postup, jak se z krize či konfliktu dostat,“ vysvětlila Dominika. Závěr on-line akce se věnoval podpůrnému systému a institucím, které mohou s krizovou intervencí pomoci.

NEJEN O PRACOVNÍM TRHU

Další Káva s... proběhla 19. května s Lenkou Vokáčovou z personální a poradenské agentury ManpowerGroup. Lenka je zároveň lektorka a mentorka mladých lidí v programu DofE a Junior Achievement. Setkání se věnovalo pracovním vztahům pro vychovatele a dospívající děti, kteří se na profesní dráhu chystají a vybírají si, čemu se chtějí věnovat. Vzhledem k blížícímu se konci školního roku bylo a je toto téma velmi aktuální.

Pracovní trh je velmi živý organismus, který prochází mnoha změnami, zejména v dnešní „covidové“ době. Některé obory, které byly doposud perspektivní, jako např. cestovní ruch, ubytovací a stravovací služby, kadeřnictví apod., se dostaly do existenčních potíží, o kultuře nemluvě. Naopak informatika, e-commerce a logistika zažívají velký boom. Dochází tak k velkému posunu na pracovním trhu. Některá místa zanikají mj. v důsledku digitalizace a automatizace, jiná, nová, vznikají. Lektorka setkání informovala, že dle jednoho průzkumu až 65 % pracovních pozic budoucnosti, na kterých bude pracovat generace dnešních školáků, ještě vlastně ani neexistuje. Nevíme tedy jistě, jaká povolání volit, abychom měli perspektivu celoživotní jistoty. Je to pro mladé omezení nebo spíše výzva? Pracujte s nimi tak, aby byl tento fakt pro jejich pracovní život a prosperitu příležitostí. Důležité je, a učme je tomu, reagovat pružně na potřeby trhu práce a věnovat se třeba i více oborům.

QR kód s odkazem na FB skupinu DOMOVY SOBĚ

Lenka Vokáčová jmenovala jako nejdůležitější dovednosti: schopnost a ochotu učit se novým věcem. Právě určitá flexibilita, adaptabilita, umění komunikovat, řešit problémy, spolu-
pracovat, nebát se změny, nových informací a postupů dává větší šance zůstat aktivně v pracovním procesu.

Podle zatím posledního průzkumu z loňského roku patří mezi nejhůře obsaditelné pozice:

- řemeslníci,
- pracovníci ve stavebnictví,
- prodej a marketing,
- administrativní podpora,
- doprava a logistika,
- technici,
- IT,
- výroba,
- zdravotnictví,
- účetnictví a finance.

Byť pracovní trh právě prochází turbulentními změnami, může tato informace sloužit jako vodítko a inspirace pro výběr budoucího povolání.

Pro mladého člověka vstupujícího na trh práce tak situace není vůbec jednoduchá. Ideální je, pokud na přípravě své kariéry pracuje již během výuky. Od dovršení 15 let a dokončení školní docházky si již může vyzkoušet různé brigády, praxe a stáže, případně dobrovolnickou práci a získat tak cenné zkušenosti. U pohovoru udělá dobrý dojem i účast na realizaci nějakého školního projektu. Důležitá je příprava na pohovor. Připravit si otázky, projevit zájem o dění ve firmě. Zároveň si třeba připravit příklad, jak se podařilo vyřešit nějaký problém nebo situaci.

A jak přetavit potenciál v přednost a silnou stránku? Podstatné jsou zejména tzv. měkké dovednosti. Je dobré znát své slabé a silné stránky, využívat těch silných a pracovat na těch slabých. Dobrý zaměstnavatel by měl podporovat kulturu učení, vzdělávat své zaměstnance. Řada zaměstnavatelů si vybírá své zaměstnance podle schopností a potenciálu a řádně je proškolí pro své potřeby. Klíčová pro mladé lidi je též přítomnost mentora nebo poradce, na kterého se může s důvěrou obrátit pro radu. Ideální je, pokud je taková osoba přímo na pracovišti. V řadě firem již mentorský program existuje. **Také yourchance a projekt Začni správně nabízí mentoringový program pro mladé lidi, kteří odchází z dětského domova nebo pěstounské péče. Mladí, kteří svého mentora mají s ním mohou konzultovat nejen otázky spojené se vzděláním či profesí, ale i ty související se vztahy a běžným každodenním životem. Rádi byste svého mentora? Pište na: zacnispravne@yourchance.cz.**

Další on-line seminář DOMOVY SOBĚ se 16. 6. věnoval Duševní pohodě a psychohygieně. Lektorkou semináře byla Gabriela Štiková. Výstupy ze semináře jsou k přečtení na webu DOMOVY SOBĚ [\[domovysobe.cz/aktuality/\]](http://domovysobe.cz/aktuality/).

Tým DOMOVY SOBĚ Vám všem přeje krásné léto, prázdniny a těší se na další společná poprázdninová setkávání se nad ožehavými tématy pro Vás a Vaši práci.

Renata Majvaldová

Komunita vychovatelů

vzdělávání, vzájemná inspirace, sdílení

Martina startuje v červenci

**ODVAHA, ZODPOVĚDNOST A SPRÁVNÝ PŘÍSTUP K ŽIVOTU
POMÁHAJÍ SLEČNĚ MARTINĚ Z DD SEDLOŇOV ZAČÍT SPRÁVNĚ**

V Královéhradeckém kraji se koordinátorka Katka Hrnčířová stará zhruba o padesát mladých, ze kterých se už bezmála dvě desítky snaží stát na vlastních nohách. Pomáhá jim vést je v osamostatňování a řešit jejich aktuální životní komplikace, do kterých se po odchodu z dětského domova dostali. Často jim k nim dopomohla současná tvrdá doba a omezení v důsledku pandemie. Těmto mladým chybí zázemí a rady rodiny a blízkých, které po celém Česku nahrazuje projekt **Začni správně** společnosti **yourchance o.p.s.**

Martina miluje chození
a výlety do přírody

Martina s Katkou při jednom z osobních setkání

KONEC ŠKOLY A HLEDÁNÍ PRÁCE

Nyní se koordinátorka Katka velmi intenzivně věnuje slečně Martině z Dětského domova Sedloňov, která se na odchod chystá již v červenci. „*Moje životní situace je nyní taková, že se připravuji na odchod z dětského domova a mám z toho strach! Taký se mi rysuje nový vztah a dokončuji školu. Na nový život se těším a pořád dokola si opakuji, že to bude dobré a že to všechno zvládnu. Po ukončení školy potřebuji také práci, kterou s pomocí Katky hledám. Jsem ráda, že mohu svoji současnou situaci řešit s Katkou a když tápu, mohu se na ni vždy obrátit. Moc mi pomáhá. Ze svoji původní rodiny jsem nějak v kontaktu jen s tetou a strejdou – to je moje biologická rodina. Fandí mi a přejí si, ať první měsíce venku z domova zvládnu,*“ líčí svoji situaci Martina.

Koordinátorka Katka zná Martinu více než rok a spoluprací s ní si moc pochvaluje. „*Je zodpovědná, spolehlivá a jde vidět, že jí na budoucnosti záleží. Když se na něčem domluvíme, dostane ode mě různé úkoly a vím, že je splní. Oceňuji i to, že ačkoliv se teď musí učit na závěrečné zkoušky ve škole, zvládá u toho řešit i další věci ohledně své budoucnosti,*“ popisuje práci s Martinou Katka.

SEDM LET V DOMOVĚ

Marfa odchází z dětského domova v Sedloňově po sedmi letech. Podle slov Katky je z ní cítit lehká nervozita a obavy, ale staví se ke všemu čelem. Ví přesně, jak život venku vypadá, co všechno musí udělat pro to, aby se jí dařilo... Aktuálně se na ni valí opravdu hodně povinností a pomoc a podporu jí společně s Katkou poskytuje i paní vychovatelka z dětského domova. Jsou jí obě na blízku, poradí, občas něco připomenou, a hlavně podpoří. Martina si vše bere hodně k srdci a má našlápnuto začít opravdu správně.

JAK SE HLEDÁ BYT?

Nejvíce práce bylo s bydlením. Martina měla jasnou představu, kde by se chtěla usadit. Nejprve společně s Katkou požádaly o městský byt, ale věděly, že čekací doba může být hodně dlouhá. Proto sledovaly i soukromé nabídky a oslovily také realitní kanceláře v okrese. Nakonec měly štěstí a našly byteček 1+kk v Novém Městě nad Metují s moc příjemnou paní majitelkou. Byt má základní vybavení. Projekt Začni správně dodá Martině nový gauč, od laskavých dárců sehnala Martina vybavení do kuchyně, balíčky s mycími, pracími, čistícími i hygienickými potřebami. **Nadace Terezy Pergnerové** vyhověla její žádosti a získá tak finanční prostředky na dovybavení bytu.

Velká radost z nových talířů do nového bytu

PEČOVATELKA NEBO PRODAVAČKA?

Další podstatná věc, kterou mimo závěrečných zkoušek Martina řeší, je práce. Začala rozesílat životopisy. Má výhodu, protože vystudovala dva obory – může být pečovatelkou a od poloviny června, snad zkoušky vyjdou,

i prodavačkou... A o tyto profese je zájem. Katka jí dále pomáhá s řešením potřebných a často otravných úředních záležitostí, například se změnou trvalého bydliště.

**Kateřina Hrnčířová, koordinátorka projektu
Začni správně pro Královéhradecký kraj
Renata Majvaldová, PR manažerka yourchance
Foto: Kateřina Hrnčířová**

Proč si koordinátorka Katka vybrala tuto práci?

„Ve své práci vidím obrovský smysl. Jako koordinátoři jsme spolu s mladochy neustále v centru dění. Cítím zároveň obrovskou zodpovědnost a respekt. Máme totiž možnost a vlastně se ode mě očekává, že budu přímo ovlivňovat jejich budoucí život. Výsledky z dění a společné práce vidíme téměř ihned. Je příjemné, pokud to vyjde a ubírá se správně. S každým dalším mladochem, kterému se mimo dětský domov daří, cítím stále větší poslání v tom, co děláme. Jednoduše: Začni správně naplňuje své poslání,“ vysvětluje ke svojí práci Katka..

Koordinátoři Začni správně (ZS) působí ve všech regionech ČR. Pomáhají zde konkrétním mladým lidem, kteří se po odchodu z dětského domova ocitli v tíživé životní situaci. Šíře jejich pomoci je veliká. Od stipendií, přes pomoc s bydlením, uplatněním se na trhu práce, domácím hospodařením, po řešení právních otázek, jednání s úřady, ale třeba i s radami, jak se postarat o miminko. Tým koordinátorů ZS poskytuje také kontinuální podporu v 85 % dětských domovů v ČR.

Projekt dále připravil a koordinuje platformu **DOMOVY SOBĚ**, kde domovy sdílí příklady dobré praxe a yourchance plošně nabízí nejrůznější formy podpory vychovatelům i dětem.

KDO VYHRÁL KVĚTNOVOU SOUTĚŽ?

1. MÁJ, LÁSKY ČAS

Vítězi soutěže o nej... ztělesnění lásky se staly opětovně jen dámy... mladé dámy:

Daniela Fliegerová (14 let)

DD Ústí nad Labem – Severní Terasa

Karolína Olesnaniková (14 let)

DD Ústí nad Labem – Severní Terasa

Vítězkám brzy doručíme dárečky za vítězství.

Co je to PERSIST,

který se zabývá integrací dětí z DD do společnosti a jejich adaptací na trhu práce?

Persist je aplikovaný výzkum, jehož realizátorem je Masarykův ústav vyšších studií ČVUT. Aplikačním garantem je společnost yourchance o.p.s. a její integrační projekt Začni správně. Cílem výzkumu je zmapovat faktory ovlivňující integraci mladistvých z dětských domovů do společnosti a jejich úspěšnou adaptaci na trh práce. Projekt potrvá až do roku 2022. Výzkum je financován Technologickou agenturou ČR.

Aktuálně se výzkum posunul do druhé poloviny a mohly být tudíž prezentovány první výstupy. Dosavadní výsledky výzkumu poukazují na zásadní význam sociální pomoci pro úspěšnou adaptaci mladých po odchodu z DD. Ukazují také na nedostatečné využívání různých forem podpory z důvodu nedůvěry ve formální pomoc. Mladí také často vnímají využití podpory jako osobní selhání. Data ohledně rozvoje sociálních kompetencí dětí v DD naznačují, že tato cílová skupina se nijak neliší od dětí vyrůstajících v rodině.

Očekávaným přínosem a smyslem výzkumu Persist je zvýšení individuální i skupinové podpory mladistvých v dětských domovech v oblasti rizikových faktorů reálného života. Projekt dále může přispět ke zlepšení rovnosti

podmínek, a to například v přístupu ke vzdělání, ke snazší zaměstnatelnosti znevýhodněných skupin na trhu práce (včetně prevence rizik).

Závěrečná výzkumná zpráva bude obsahovat soubor faktorů a jejich kombinací, které ovlivňují úspěšnost integrace, adaptace a návrhy na zapracování těchto faktorů do manuálů pro koordinátory, mentory a lektory neziskové organizace yourchance a projektu Začni správně.

Výstupy mohou být zároveň využity pro diskusi s dalšími subjekty, které se zabírají zkoumaným problémem, dále mohou zlepšit komunikaci s veřejností v otázkách institucionální péče.

VÝZKUM MÁ TŘI ROVINY

První rovina se věnovala sběru kvalitativních dat formou rozhovorů. Cílovou skupinou byli mladí dospělí, kteří odešli z dětského domova před 10 a více lety – mezi respondenty byli jak ti úspěšně zapojení do společnosti, tak ti, kteří v integraci selhávají.

Druhá rovina projektu je o sběru kvantitativních dat formou online dotazníkových šetření. Cílovou skupinou této fáze projektu jsou mladí lidé, kteří odešli z dětského domova v posledních 3 letech. Šetření je zaměřeno na zjišťování forem pomoci při a po odchodu... tedy na to, kterých forem pomoci mladí využili nebo naopak vůbec.

Třetí rovina výzkumu je o sběru kvantitativních dat formou dotazníkového šetření. Cílovou skupinou jsou aktuálně odcházející z dětského domova. Dotazník je zaměřen na sebezpojení dětí a adolescentů – tedy způsob, jakým vnímají sami sebe a sociální kompetence, jako je prosocialita, ochota ke kompromisu, naslouchání, schopnost prosadit se, ochota ke konfliktu, extraverté, sebekontrola či emocionální stabilita.

V rozhovorech v první rovině byl kladen zřetel především na psychologické a vztahové faktory. Další dotazníky se zaměřují na různé formy podpory, které mladiství po odchodu z dětského domova využili a jak jejich efektivitu hodnotí. Důležitý aspekt je také to, jak děti na odchod připravil samotný dětský domov. Dotazník zjišťuje i to, co se po odchodu nejvíce lišilo od očekávání respondentů nebo důvody, proč se rozhodli nevyužít žádnou z možných podpor i v situaci, kdy se například dostali do potíží.

Přestože je sběr dat teprve v polovině, ukazují se pozitivní a možná až překvapivé zjištění, že mladiství v dětských domovech se v sociálních kompetencích neliší od jiných skupin v české populaci. Ačkoliv mediální obraz vykreslující dětské domovy není vždy pozitivní, z hlediska kompetencí významných pro úspěšné začlenění do společnosti jsou mladiství opouštějící dětské domovy vybaveni velmi dobře.

Renata Majvaldová, PR manažerka yourchance

V současné době je možné zapojit se do jednoho on-line dotazníku tohoto výzkumu. Prosíme Vás tímto o jeho sdílení. Výstupy napomohou získat cenné informace a zpětné vazby od mladých dospělých, pro které je celý výzkum realizován. Děkujeme!

ON-LINE DOTAZNÍK JE PRO TY,
KTERÍ JIŽ Z DOMOVA ODEŠLI
(před více než 1 rokem, ne déle než 5 lety).
Vyplnit ho lze v odkazu zde:
<https://projekt-persist.webnode.cz/dotaznik/>
nebo přes QR kód.

Znáte Dům na půli cesty v Olomouci?

Spolu s koordinátorkou projektu Začni správně pro Olomoucký kraj Andreou Snášelovou ze společnosti yourchance a pracovníky i klienty Domu na půli cesty v Olomouci (DPC) o spolupráci a posláních projektu Začni správně a DPC.

Každá změna v životě s sebou přináší stres. Každý z nás je proto rád, pokud má v takové situaci kolem sebe zázemí přátel, rodiny a jiných blízkých.

U mladých z dětských domovů tomu tak často není nebo se vrací do nestabilního prostředí, ze kterého byli odebráni do ústavní výchovy. Toto prostředí není ideálním startem do samostatného života a rozhodně v něm mladí často nenajdou onu oporu, ale spíše problémy, které jsou nuceni řešit.

Celorepublikový projekt Začni správně poskytuje těmto mladým lidem potřebnou pomoc, zejména pokud se po odchodu z dětského domova ocitnou

v nepříznivé životní situaci. Vede mladé k samostatnému myšlení, konání a převzetí odpovědnosti za svůj život. Již před odchodem je připravuje na možná úskalí samostatného života, na která poukazuje na tematických setkáních zaměřených vždy na vybranou problematiku, jako například osobní rozvoj, bydlení, práci, peníze a hospodaření. Důležitou podporou pro mladé je také mentorin-gový program Začni správně, kdy si mladý dospělý volí svého mentora z řad dobrovolníků. S ním má často kamarádský vztah a řeší spolu překážky, které ho v životě potkají.

připravila Andrea Snášelová a Renata Majvaldová

První půlkrok z DD? Do Domu na půli cesty

V každém regionu spolupracuje projekt Začni správně obecně prospěšné společnosti yourchance se samotnými dětskými domovy a dalšími institucemi spojenými s problematikou náhradní rodinné výchovy. V Olomouckém kraji je to například Dům na půl cesty v Olomouci. Na několik otázek k činnosti a spolupráci jsme se zeptali Lenky Němečkové, vedoucí služby Domu na půl cesty a Lucie Ambrozové, zdejší sociální pracovnice.

S jakými dětskými domovy v olomouckém regionu spolupracujete?

Úzce spolupracujeme s většinou dětských domovů v regionu. O naší službě pravidelně informujeme i dětské domovy mimo region. S výjimkou minulého roku pořádáme den otevřených dveří. V letošním roce jsme si naplánovali stáže v dětských domovech a prezentaci naší služby mladým lidem tam.

Kolika dětem aktuálně nabízíte střechu nad hlavou po jejich odchodu z dětského domova nebo pěstounské péče?

Kapacita naší služby je určena 12 mladým lidem.

V současné době poskytujeme službu pěti mladým lidem, kteří opustili dětský domov. Roční procentuální využívání služby mladými lidmi, kteří opouští dětské domovy, výchovné ústavy nebo pěstounskou péči se pohybuje kolem 60 %.

Co u těchto mladých dospělých vnímáte ve fázi odcházení jako nejvíce problematické? Z čeho jsou z vašich zkušeností nejvíce v nesnázích?

Z výpovědí našich klientů je pro ně nejproblematictější samotný odchod. Mladí lidé prožívají strach, obavy rozhodovat se a řešit jakékoliv životní situace.

Obývací pokoj Domu na půli cesty

Jitčín pokoj

Probíhají u vás v DPC mimo ubytování i další formy podpory mladým?

Posláním služby je umožnit mladým lidem bydlet bez vlastního zázemí v prostředí, kde mohou s naší podporou získat a rozvíjet dovednosti potřebné pro samostatný život. Mladé lidi motivujeme k dosažení jejich cílů. Nejčastějšími potřebami našich klientů je najít si práci, našetřit si a najít vlastní bydlení, podnájem. Pomáháme například s tvorbou životopisu, sepsáním inzerátů, trénujeme průběh pracovních pohovorů, jak správně reagovat a odpovídat na nabídku práce, jak si vytvořit rozpočet, kde ušetřit a jak spořit. Tvoříme jídelníčky, seznamy nákupů a doprovázíme při nich mladé. Spolupracujeme i v mnoha dalších oblastech, jako je jednání s úřady, uplatňování jejich práv, trávení volného času, příprava a podpora rodičovství. Každý má svého osobního pracovníka, který ho po celou dobu provází a je jeho důvěrníkem, může přijít s čímkoliv.

Jak dlouho u vás mladí obvykle zůstávají?

Služba zpravidla poskytujeme jeden rok, ale může být i mimořádně prodloužena. Například v případě, kdy měl klient zdravotní potíže a nemohl pracovat na svých cílech. Studentům může být prodloužována smlouva po celou dobu studia až do 26 let.

Již přes rok spolupracujete s koordinátorkou projektu Začni správně Andreou Snášelovou.

Jak spolupráci hodnotíte a jaký smysl spatřujete v projektu Začni správně?

Spolupráci s paní Snášelovou hodnotíme velmi pozitivně. Paní Snášelová ví o různých směrech a možnostech, které mohou mladí lidé při odchodu z DD využít. Je to člověk na správném místě, svoji práci dělá srdcem a je maximálně nápomocna mladým lidem. Myslíme si, že projekt Začni správně má smysl.

Jak se o odcházení z DD a životě v DPC vyjádřila jednadvacetiletá slečna B.?

„Po opuštění dětského domova jsem byla plná emocí – negativních i pozitivních. Měla jsem smíšené pocity, střídala se radost a nadšení ze svobody se strachem, jestli zvládnou žít v tom velkém, dosud neznámém světě. Hlavně jsem ale vůbec neměla ponětí, jak se v tomto světě vlastně žije, co to obnáší? Jak se uplatnit a co je důležité, abych obstála? V děčáku nás na odchod připravovali, ale realita je jiná. Žili jsme tam v takové ochranné bublině. Nejlepší je určitě škola života! Tady je na každém z nás, jak se rozhodne, i když to rozhodnutí není vždy správné. Sociální pracovníce nás i přesto pořád motivují a dávají naději. A právě ta naděje je pro mě osobně moc důležitá a jsem ráda, že ji zde mám. Na každý můj, i sebemenší úspěch, přišla kladná reakce a nezůstal bez povšimnutí. Kdybych měla zhodnotit svůj stav před rokem a teď, tak posun je určitě velký! Teď už jsou to maličkosti – dojít si na úřad, na poštu, vyspat žádost či napsat životopis... Kdyby mi někdo před rokem řekl, ať si to jdu vyřídít, tak mu řeknu, že asi spadl z jahody na znak a že to přece neumím a nedokážu. Dnes mám práci na HPP, to jsem si kdysi taky vůbec neuměla představit. Jsem hrozně ráda, že jsem měla možnost jít na DPC. Teď už vím, že to není jen rok, kde můžu někde přespát a být v teple. Je to rok společné práce, radosti, úspěchů a ponaučení z vlastních chyb.“

Můj sen? Dobrý vztah s matkou

Slečna Jitka, která odešla z dětského domova, nám sdělila, jak vnímá a hodnotí život v Domě na půl cesty.

Jitko, jak konkrétně se změnil tvůj život po odchodu z dětského domova?

Při odchodu z DD jsem se bála toho, co mě čeká. Věděla jsem, že si budu muset vyřídit především bydlení. Nakonec jsem šla do DPC, kde jsem získala spoustu praktických zkušeností pro život. Například, že mám nárok na dávky. Také jsem se tu naučila vyřizovat potřebné na úřadech, hospodařit s penězi, hledat práci a více vařit. Změnila jsem své chování. Nejdříve jsem se všeho bála... teď už se nebojím ničeho. Zvládla jsem si i udělat kurz v novém oboru – pracovník v sociálních službách. Právě teď si hledám práci. Byla jsem na několika pracovních pohovorech na pozici pracovníka v sociálních službách, ale zatím mě nikde nepřijali. Práci si proto hledám i mimo obor.

Jak dlouho plánuješ bydlet v DPC?

Ráda bych zde zůstala do doby, než budu mít stálou a jistou práci a zajištěné jiné bydlení. Bydlím tu již téměř rok a smlouvu mi prodlouží kvůli mé nynější situaci o 6 měsíců. Budu se ale snažit odejít co nejdříve.

Jaké jsou tvoje životní a pracovní sny a plány?

Mým životním snem je hlavně mít dobrý vztah s matkou, abych mohla často navštěvovat sourozence a brát si je na celodenní výlety. Až budu

Co mám do té žádosti napsat?

bydlet úplně sama, mám v plánu si je brát na víkendy a prázdniny. Časem bych si ráda udělala řidičský průkaz a pořídila si psiho mazlíčka. Mým pracovním snem je mít stálou práci v oboru, který mě hodně baví, tedy pracovat v sociálních službách v domově pro seniory, kde jim můžu být nápomocná.

Jaká je spolupráce s projektem Začni správně a koordinátorkou Andrejkou?

Začni správně mi pomohlo uvědomit si, co vlastně chci. Podalo mi pomocnou ruku v době, kdy jsem neměla na jídlo a vyřizovala si dávky. Andrejka je moc fajn, pomohla mi vyřešit některé situace, a hlavně bydlení v DPC. Vůbec jsem totiž nevěděla, že něco takového existuje a co je to za zařízení. Nebýt jí, tak se do DPC nedostanu a stěhovala bych se stále dokola kdoví kam.

Jitka hledá práci

„S Domem na půl cesty v Olomouci spolupracuji téměř dva roky. V květnu 2020 jsem zprostředkovala bydlení tam mladošce Jitce z projektu Začni správně. S takovými mladými lidmi je spolupráce velmi dobrá a odborná. Své práci rozumí a k problematice mladých dospělých z dětských domovů přistupují velmi profesionálně. S každým individuálně rozebírají představu o pobytu, co očekávají od jejich služby a jaké jsou jejich plány do budoucna. A tohle vše později spolu krůček po krůčku přehodnocují, naplňují a hodnotí. Až do doby, kdy si je mladý dospělý jistý, že samostatný život zvládne, má práci, někdy i našetřené peníze a další splněné cíle, které si stanovil.

A photograph of three women sitting on a cobblestone street. The woman on the left is wearing a white top and has blonde hair. The woman in the middle is wearing a black top and has long brown hair. The woman on the right is wearing a black top and a white shawl, and has short white hair. They are all smiling and looking towards the camera.

Slečna Jitka s mentorkou a koordinátorkou mentorů na Moravě Marcelou Belicovou

Zároven jsou seznámeni s vnitřním řádem a ten je nutno dodržovat. Stanoven je například režim návštěv a zákaz pobytu návštěv přes noc. Pravidla však nejsou nijak omezující a zatím si nikdo na jejich přísnost nestěžoval. Služba je zpoplatněná tak, jako každé bydlení.”

73

Jak vychovatelé přežili pandemii?

Společnost yourchance připravila v rámci projektu DOMOVY SOBĚ zajímavý dvojrozhovor o životě vychovatelů v době covidové. Odpovídaly tety Jana Gargalíková z DD Sedloňov a Hana Kovaříková z DD Plumlov.

Co vám v domově pomáhalo zvládat náročnou covidovou dobu?

Jana Gargalíková:

Doba karantény byla pro všechny – klienty i dospělé, nesmírně náročná. Vychovatelé sloužili ve dvanactihodinových směnách a než se podařilo najít dobrovolníky, kteří nám v těch nelehkých dobách velmi pomohli, bylo období, kdy odsloužili i pět směn týdně.

Nejhorší bylo loňské jaro, kdy jsme byli my dospělí všichni plní obav z nemoci a u klientů začínala propuknout nervozita a ponorková nemoc. Také komunikace se školami byla v té době méně sofistikovaná. Učitelé nás zahlcovali svými požadavky, my jsme se snažili jejich úkoly plnit a byli jsme mnohdy vystaveni kritice za to, že do té doby vlastně jejich práci odvádíme špatně. Bylo velmi obtížné vysvětlit jim, že ve výchovné skupině je až osm dětí na jednoho vychovatele a jen málokteré z nich zvládá školní přípravu, případně studium nové látky samostatně. Podzimní uzavření škol už bylo lépe připravené a také děti byly vybaveny vlastními počítači tak, aby se mohly denně účastnit on-line vyučování.

Tuto náročnou dobu nám pomáhal zvládat jednak chápavý přístup vedení zařízení, neboť jak paní ředitelka, tak vedoucí vychovatelka plně stály za námi a podporovaly nás v našem úsilí. Vychovatelé se více semkli a vzájemně si pomáhali. Práce s klienty byla náročnější, neboť jsme je nepouštěli na samostatné vycházky, výchovné skupiny musely trávit veškerý čas společně a bylo třeba najednou nabízet aktivity klientům různých věkových kategorií a různých zájmů, což nás donutilo více kooperovat. Rádi jsme také využili možnosti pobytu dětí v horských ozdravovnách, a to jak v létě, tak na podzim i v zimě. Největší pomocí byli ale dobrovolníci a brigádníci, kteří převzali část našich směn a tím nám umožnili alespoň částečnou obnovu psychických a fyzických sil.

Obrovským hnacím motorem byla také neustále přiřizovaná naděje, že všechno zlé časem pomine a bude zase dobře.

Hana Kovaříková:

Především humor a snaha hledat i v těchto těžkých časech něco pozitivního, i když nám vždycky do smíchu nebylo. Nejhorší pro nás bylo uzavření škol, kdy nám ze dne na den zůstaly děti takřkajíc doma a my jsme se o ně museli postarat od rána do večera, a přitom ještě suplovat učitele. To ale zažili všichni vychovatelé ve všech domovech. Osm dětí, každé v jiné třídě, v jiné škole... a přitom má každá škola a každý učitel jiný přístup k distanční výuce.

A tak se z nás stali téměř na rok češtináři, dějepisáři, matematikáři, dokonce mistři odborného výcviku kuchařů, cukrářů a zedníků. Abychom mohli učivo zvláště studentům vysvětlit nebo je jen vyzkoušet, museli jsme si ho nejprve nastudovat, v lepším případě zopakovat. Tak jsme si někteří rozšířili obzory v mnoha oblastech. Už například vím, jak se správně dělá pálené těsto nebo jak se účtuje. *(smích)* Také jsme se o dětech dověděli spoustu věcí, které nám v normálním běžném školním provozu unikaly.

V podzimním a zimním čase nám již s učením, ale i jinými, např. sportovními aktivitami, pomáhali dobrovolníci z řad studentů. A to byl velký přínos. Materiálně nám pomohla řada nadací i jednotlivců, ať už se zajištěním ochranných prostředků a dezinfekce nebo s pořízením techniky pro on-line výuku.

Jak pracujete s tématem psychohygieny s dětmi a dospívajícími? Uvedete typy na konkrétní techniky a nástroje?

Jana Gargalíková:

Psychohygiena je pro život každého z nás nesmírně důležitá. Vzhledem k tomu, že klienti mají v zařízení omezený prostor pro samostatné trávení času, na pokojích spí po dvou až třech, bylo nutné si hned od začátku vyjasnit některá pravidla a pak dbát na jejich dodržování. Tato pravidla se v zásadě týkají všech věkových kategorií a platí stále.

Jedním z nich je právo na samotu, kterým se děti učí vzájemně se respektovat. Jestliže někdo z klientů požádá o to, že chce být chvíli sám, odejde si do svého pokoje (nebo na samostatnou vycházku) a ostatní děti ho nechají o samotě, využívají společnou klubovnu apod. Vychovatel dohlíží pouze na to, aby nikdo nikoho nerušil.

Dalším nástrojem je výměna dětí ve skupinách – pokud nabízí někdo z vychovatelů aktivitu, která zajímá také děti z jiných skupin, děti se podle možností vymění, aby měly změnu a možnost zapojit se do jiných, mnohdy pro ně netradičních, aktivit. Jedním z nejhorších nebezpečí je totiž podle mě stereotyp a následná nuda.

Nejdůležitější je však pravděpodobně prostor pro trávení volného času podle vůle klientů. Ne všechny činnosti v každou denní dobu mají být organizované, děti mají mít právo a možnost si vybrat, čím se chtějí aktuálně zabavit podle svých zájmů a momentálního rozpoložení. Mají mít možnost trávit čas v zájmových kroužcích, se svými kamarády ze školy, při sportu nebo společným sledováním filmů, čtením, poslechem hudby apod.

Hana Kovaříková:

Po celou dobu koronavirových opatření jsme se hodně snažili, aby se děti denně hýbaly. Vybíjená, házená, kopaná, honičky, procházky do lesa a do polí. Oprášili jsme hry z našeho dětství, jako skákání gumy, schovávanou, školku s míčem, skákání panáka aj. Dále jsme se snažili omezit používání elektroniky, především nabídkou jiných činností, zejména tvořením – keramika, různé výtvarné techniky, drobné ruční práce. Vyráběli jsme na Obchůdky s Albertem, ať už vánoční či velikonoční. To je důležitá součást psychohygieny – dělat něco pro radost druhých. Také jsme uspořádali soutěž ve vaření „Masterchef DD Plumlov“ a soutěž v pečení „Peče celý domov“. To bylo úžasné, to nasazení a výtvary, nikdo z nás to nečekal! Se staršími dětmi jsme zkoušeli metodu self-talk (mluvení pro sebe), aby se naučily zhodnotit samy sebe, pochválit se či si vytknout, když něco neudělaly dobře. Hodně času jsme strávili prohlížením starých fotek, abychom si připomněli příjemné chvíle s vyhlídkou na lepší časy.

Pracovníkům v pomáhajících profesích velmi často hrozí tzv. syndrom vyhoření. Jak s ním bojujete? Bylo to v posledních měsících obtížnější?

Jana Gargalíková:

Osobně se snažím žít život stejně jako před pandemií. Měla jsem omezený osobní styk s přáteli, byli jsme alespoň v telefonickém či on-line kontaktu.

S rodinou jsem se stýkat nepřestala, neboť moje matka by úplnou sociální izolaci psychicky neustála. Nakupování mě nikdy příliš nebavilo, mnohem horší byl pocit bezmoci a frustrace, když byly zavřené obchody a já jsem nemohla svěřeným dětem koupit, co potřebovaly.

V rámci své duševní hygieny jsem přestala sledovat zprávy v médiích a o to více jsem se věnovala svým oblíbeným ručním pracím a hodně jsem četla. To málo volného času, který zbyl, jsme trávili s přitelem zvelebováním našeho společného bydlení.

Nebudu lhát, nyní už se velmi těším, že si vyberu alespoň loňskou dovolenou.

Hana Kovaříková:

Netahat si práci domů v našem případě moc nejde. Zvláště starší děti, se kterými pracuji, nás potřebují neustále. Píší třeba v deset hodin večer, ráno o víkendech, kdykoliv mají splíny... Pohádají se s klukem či děvčetem nebo volají, když si jen chtějí pokecat. Ale to znají všichni vychovatelé, kteří provází mládež náročným obdobím dospívání.

Když po zvlášť náročném víkendu přijdu v neděli o půl desáté večer domů, tak už na mě nesmí nikdo mluvit a nic chtít. Rovněž v pondělí dopoledne беру jen nezbytné telefony, nic nezařizuji, dám si kafe a čučím do blba. Relax je pro mě zvláště fyzická práce, například úklid domácnosti, zahrada, v létě s manželem včelaříme – to je krásná voňavá práce. V zimě dáváme přednost filmům, knihám a hudbě. Úžasné je hladit kočky, ty mám momentálně čtyři.

Poskytly vám někdy samy děti cestu a návod, jak se vypořádat s náročnou dobou pandemie?

Jana Gargalíková:

Pracuji především s těmi nejmladšími, předškoláky a dětmi v mladším školním věku. Denně mě překvapovaly tím, jak se se situací vyrovnávaly. Netvrdím, že nevznikaly konfliktní situace, mnohdy vyhocené, ale vše jsme vždy přestáli bez větších obtíží.

Navzdory tomu, že jsem se snažila přicházet do služby připravená, vyzbrojená mnohými nápady a pomůckami na činnosti, děti si většinou samy řekly, co potřebují. Nejvíce jim vyhovovaly tělovýchovné a sportovní aktivity a turistika, a já pochopila, že je to pro ně vítaný únik z reality. Našli jsme si v lese palouk, na kterém jsme dokázali celé hodiny trávit čas – stavěním domečků pro skřítky a víly, hraním pohybových her, nebo jsme jen seděli, pozorovali přírodu a povídali si. A právě v té komunikaci jsem viděla naprostý základ – děti musely žít s pocitem, že nám mohou říci cokoli, svěřit se se svými obavami, podělit se o svou radost, sdílet svůj strach či jakékoliv trápení. Uvědomila jsem si, že chci-li přežít se zdravým rozumem, musím i já formulovat svoje myšlenky. Z tohoto popudu jsem si začala psát deník...

Hana Kovaříková:

Musím říct, že naše děti zvládly dobu pandemie výborně. Báli jsme se úteků, hádek, bitek, šarvátek. Nic z toho se nekonalo, přestože bylo pro děti přece jen velmi náročné být zavřeny tak dlouhou dobu pospolu. Navíc bez kamarádů, s nutností trávit volný čas převážně na zahradě nebo občas vyjít do lesa a do polí, kde nejsou lidi. Děti byly trpělivé, navzájem k sobě tolerantní a vlastně dávaly nám dospělým příklad. S námi to bylo horší. Přece jen se projevila únava z neustálých dvanáctihodinových služeb, náročnosti učení s dětmi, a také z toho, že jsme pro ně museli vymýšlet program na celá odpoledne a víkendy, když nefungovaly kroužky, sportovní oddíly a ZUŠ, kam děti normálně chodí.

Připravila Renata Majvaldová

Porad se s profíkem

Vyladíme ti životopis

Zkontrolujeme pracovní smlouvu

Dáme ti jakoukoliv právní radu

Vyzkoušíme si s tebou pracovní pohovor

Pomůžeme ti s hledáním práce

www.nadaniadovednosti.cz/poradenstvi

Všechno zdarma

HAYS

Recruiting experts
worldwide

projekt ROZHLED

Letní workshopy o prázdninách

Business plán

Týmová práce

Vlastní projekt

Metoda design thinking od Google

Grafika v Canva

Self love a mentální zdraví

Zveme vás na 2 dvoudenní vzdělávací workshopy. Proběhnou v Praze v srpnu, a budou **zdarma** (i s ubytováním v hotelu).

Sledujte náš Instagram
@nadaniadovednosti nebo
www.nadaniadovednosti.cz.

Přihlášky spouštíme již brzy. Těšíme se na vás. :-)

Romana a odchod z DD Krompach

Romana od svých 3 let vyrůstala v dětském domově v Krompachu, kde byla do devatenáctých narozenin. A právě v den svých narozenin z domova odešla. Nyní má 22 let a žije v Praze. S Romanou se Letní dům zná z pobytů pro děti a nyní také ze služby doprovázení. Jak začínal její dospělý život, kam vedly její kroky, jaká byla její očekávání nebo obavy?

Romčo, přibliž nám svůj den, když jsi odcházela z dětského domova. Jak jsi se tento den cítila?

Na tento den nikdy nezapomenu. Za těch spoustu let, co jsem tam vyrůstala, se mi promítlo mnoho krásných vzpomínek, což mě velmi dojalo. Měla jsem tam hodně kamarádů a s některými jsem v kontaktu dodnes, protože se máme rádi. Mnoho let jsme vyrůstali spolu, tak i v našem dospělém životě jsme k sobě našli cestu. V těžkých chvílích vyslechneme jeden druhého a v hezkých chvílích se podělíme o radost. Taky jsme v dětském domově jezdili na hodně výletů, na pobyty a byli jsme u moře v Chorvatsku, v Tunisu a Itálii. To bych třeba u mámy nezažila.

Na co ses nejvíc tento den těšila?

Popravdě na to, že už nebudu tolik pod dohledem. Na to, že si budu moct rozhodovat sama za sebe, jet, kam se mi chce a tak.

Co pro tebe bylo při odchodu nejtěžší?

Asi hlavně stres a strach ze zvládnutí životních situací. Bála jsem se ze startu do života, hlavně kam povedou dál moje cesty, jestli budu mít práci a živobytí.

A kam vedly tvé první kroky?

K mým rodičům, kde ale můj život nebyl jednoduchý. Způsob života mé mámy mi otevřel oči a nasměroval mě tou správnou cestou. Žila totiž tak, jak já bych nikdy nechtěla. Proto jsem protikladem toho, co žila ona. Je pro mě důležité mít zaměstnání, starat se o to, abych měla střechu nad hlavou, zaplatit nájem a důležité věci pro život jako třeba elektřinu, plyn, vodu a jídlo. Taky vždy přemýšlím nad tím, co je skutečně potřeba koupit a co už ne. Máma na své

zdraví kašlala, radši dala přednost alkoholu než vlastnímu zdraví, tak i na tohle já koukám jinak.

Jak dlouho jsi u rodičů byla a kam jsi šla potom?

U mámy jsem byla rok, než umřela. Pak jsem šla k sestře a potom jsem pár měsíců bydlela u babičky. Teď bydlím se spolubydlícím.

Co vnímáš, že je v rámci osamostatnění nejdůležitější?

Najít si hlavně zaměstnání a bydlení, protože bez práce nejsou koláče a bez bydlení je hodně těžkej život.

A jak jsi to před odchodem z dětského domova měla s prací ty?

Já jsem ještě studovala poslední ročník školy a v posledních měsících před odchodem jsem měla zařízenou brigádu na recepci. Tam jsem byla rok a mezitím jsem dokončila školu. Z téhle práce jsme museli všichni odejít, tak jsem si hledala novou práci. Měla jsem štěstí a brzo jsem si novou práci našla.

Stalo se někdy, že jsi práci neměla?

Ano, bylo to pro mě těžký, hlavně psychicky. Hodiny jsem trávila posíláním životopisů a chodila na pohovory, které se také nevydařily, a tak jsem životopisy posílala dál. Já jsem člověk, který práci potřebuje.

Co všechno pro tebe práce znamená?

Je to pro mě zdroj příjmu, příležitost poznat nové lidi, nemyslet na špatné věci a soustředit se hlavně na práci. Dodává mi to energii a dobrou náladu a taky cítím, že jsem užitečná a den s prací rychleji uteče.

Jak se může člověk na odchod do samostatného života připravit? Co je dobré vědět předem?

Je dobré vědět, že chci přežít a žít normální život, starat se o to, aby byla práce, bydlení. To je důležité.

Co ti na cestě životem nejvíc pomáhá?

Nejvíce mi pomáhá práce, přátelé a dobrá nálada.

Co bys vzkázala těm, co mají odchod před sebou?

Chtěla bych vzkázat to, že v dětském domově to tety a strejdové s námi mysleli dobře, a že bychom si z nich měli brát příklad, protože

chodí do práce, která taky není jednoduchá, a přesto tam chodí a učí nás, že i když se jim tam někdy nechce, tak prostě musí. A taky, že nás mají rádi.

Život v dětském domově byl lehký, ale po odchodu to tak úplně není, je třeba se postavit na vlastní nohy a myslet pozitivně. Podle mě není nejlepší si hned dělat děti, ale nejdřív najít zájemí.

Přeju vám hodně štěstí, ať vaše první kroky vedou ke správnému životu.

Ptala se Jana z Letního domu

Sedmikrásky z Letního domu

Co mám na sobě ráda? Jaké jsou moje silné stránky?
Co na mě oceňují druzí lidé?

To jsou otázky, které nás volně provázely pobytem, kterému v Letním domě říkáme Sedmikrásky. Je to taková "dámská jízda", protože pobyt je jen pro dospívající slečny. Letos jsme vyrazily do Kunratic u Cvikova, kde jsme spolu strávily prodloužený víkend s nabitým programem. Měly jsme dost času na relax, zábavu, ale i povídání si o důležitých tématech.

„Běhaly jsme, malovaly jsme ranní pocity, dělaly masky na obličej a líčily jsme se. Také jsme hrály hry s míčem, chodily jsme na procházky a připravovaly si zdravé jídlo. V jednom programu jsme se zamýšlely nad tím, jaký by měl být náš budoucí partner. Večer jsme grilovaly a skoro pořád jsme se smály. Bylo to moc fajn,“ popsala Sedmikrásky jedna z účastnic.

Každé z nás se na Sedmikráskách podařilo najít své

silné stránky, kterými jsme pak symbolicky ozdobily společný strom. Na konci pobytu jsme si mohly ze stromu plného superschopností "utrhnout" tu, kterou bychom u sebe rády rozvíjely. Opečované ze salónu krásy, nabité novými zážitky a s vědomím našich silných stránek jsme pak opouštěly Kunratice a vydaly se směrem k Dobříši, Klánovicím a Počernicím.

Markéta z Letního domu

P.S. Dobrá zpráva pro kluky! Letní dům organizuje pobyt i pro dospívající kluky s názvem Mužinec. Ale o tom zas někdy příště...

Pobytové aktivity podporují Nadace Terezy Maxové dětem, sbírkový projekt Pomozte dětem, MPSV a MHMP.

Breegy, Nadační fond Veroniky Kašákové a Oriflame hledají 16 tisíc padesátikorun

16 kilometrů pro dobrou věc, to je výzva platformy Breegy, Nadačního fondu Veroniky Kašákové a společnosti Oriflame na poslední červnový víkend. Alice Bendová, Hana Mašlíková, Jan Vojáček a další vyrazí s dětmi z dětských domovů na výlety po celé České republice. Své tipy na 16kilometrové výlety posílají dál, aby na podobný výlet mohl vyrazit kdokoli. Cílem je zpropagovat drobné dárcovství, i padesátikoruna měsíčně může pomoci. A pokud se těch padesátikorun najde 16 tisíc, bude moci Nadační fond Veroniky Kašákové pomoci všem dětem, které to potřebují.

ZÁCHRANNÁ SÍŤ

Do přírody vyrazí 26. června několik dětských domovů. Kromě vychovatelů jim doprovod budou dělat i celebrity jako Alice Bendová, Hana Mašlíková, Jan Vojáček

a sama Veronika Kašáková. „Chceme upozornit na to, že z dětských domovů odcházejí mladí se spíše symbolickým příspěvkem 25 tisíc korun, který stačí tak na kauci k bydlení, přežít první měsíc. Většinou ale nevědí, jak zařídit základní praktické záležitosti, změnit trvalé bydliště, najít si práci, na koho se obrátit, když chtějí prověřit smlouvu. Už pátým rokem pro ně máme průvodce, kteří s nimi připravují plán na odchod z domova a jsou s nimi v kontaktu i po tom, co z domova odejdou. Jsou jejich záchranná síť. Takto jsme doprovodili už 130 dětí. Chtěli bychom ale asistovat všem dětem, které naši pomoc potřebují,“ přibližuje činnost průvodců Veronika Kašáková.

PŮL MILIONU + STARTOVNÉ

Každý, kdo se přihlásí na **Breegy.com**, vyrazí na 16kilometrový výlet a zaplatí dobrovolné startovné anebo se přihlásí k pravidelnému příspěvku, pomáhá Nadačnímu fondu Veroniky Kašákové. Přihodí tak k 500 000 Kč, kterým každoročně přispívá společnost Oriflame. 16 kilometrů není nijak velký cíl, říká ředitel společnosti Ivo Kalík. „Vzhledem k letošní situaci nemůže jít o hromadnou akci, ale výlet do přírody, byť jen rodinný nebo týmový, nám určitě zvedne náladu. Na našem profilu v Breegy i na Facebooku sdílíme tipy na 16kilometrové výlety, určitě přibudou i tipy od našich fanoušků. Vyrazí

i naše členky a členové, kterých je několik desítek tisíc. Kilometry budeme počítat a jsme zvědaví, kolik kilometrů dohromady ujdeme. A zda jich bude 16 tisíc, stejně jako pravidelných dárců

pro NFVK, což je náš cíl.“

Nová platforma Breegy chce lidem usnadnit dárcovství. I malé, ale pravidelné příspěvky mohou pomoci těm, kteří neměli v životě tolik štěstí. „Přítom pro nás je to „jen“ jedno kafe. Spolupracujeme s většinou dobročinných organizací, ať už jde o děti, opuštěné psy nebo zdravotně postižené, najdete svůj srdíčkový projekt. A projektu vždy předáváme celou darovanou částku,“ vysvětluje Adam Pavelka z Breegy. Kromě aplikace a portálu Breegy přichází do veřejného prostoru také hashtag **#nadobro**, který doprovází všechny projekty, které Breegy zajišťuje.

JAK SE ZAPOJIT?

Jděte na **Breegy.com**, na profil Oriflame nebo NFVK a přihlaste se k události. Můžete sledovat, kdo z vašich přátel se plánuje zapojit, případně získat tipy na další podobné vycházky.

O posledním červnovém víkendu pak vyrazte, užijte si krásný den a sdílejte na Breegy své zážitky z výletu s ostatními. Můžete přispět dobrovolným startovním, anebo se stát pravidelným drobným dárcem. I padesátikoruna hraje roli.

Milionkrát díky

Velice děkujeme za podporu a dlouholetou spolupráci společnosti Beko. Za 5 let jsme díky vzájemné spolupráci pomohli již více než 20 organizacím a spoustě našim parťákům dary v celkové hodnotě skoro 1 000 000 Kč. Jeden z nich, novou kuchyni v DD Moravská Třebová, vidíte na fotce. Moc děkujeme! Děkujeme za všechny děti.

Váš NFVK

NADAČNÍ
FOND
VERONIKY
KAŠÁKOVÉ

Takhle úžasně to teď díky štědrému daru společnosti Beko vypadá v kuchyňce DD Moravská Třebová

PODPORA ZNAMENÁ MNOHO

Jsme rádi, že díky partnerům jako je společnost Accolade Group vám můžeme pomáhat. Proto bychom všem dětem chtěli popřát, aby si tento den užily a náramně ho v rámci možností oslavily.

Děkujeme za podporu, která pro nás znamená mnoho. Díky ní můžeme společně pomáhat tam, kde to děti potřebují a dopřát jim individuální péči.

Váš NFVK

CHILDREN'S DAY

ESG

Restart pomáhá s odchodem z DD

Pocit bezpečí, rady do života nebo důvěru. Nejen to se snaží zajistit mladým lidem, opouštějícím brány dětského domova, tým Nadačního fondu Veroniky Kašákové (NFVK) prostřednictvím projektu Restart. Cílem je předat osobám, které se po pobytu v DD takzvaně staví na vlastní nohy, co nejvíce zkušeností do běžného života.

„Každý mladý člověk, který projeví zájem, získá svého průvodce, se kterým se setkáva minimálně rok a půl před odchodem z dětského domova, aby mohl vzniknout láskyplný vztah založený na důvěře,“ popisuje Eva Juščáková z NFVK. Kdo se do projektu zapojí, stanoví si se svým průvodcem individuální plán a krok za krokem pracují na splnění jednotlivých bodů.

Dokončit školu, vybrat vhodnou práci, najít bydlení, naučit se zacházet s penězi... S tím vším pomáhá Restart. Kontakt průvodce s jeho svěřencem pokračuje i po odchodu z dětského domova.

„Společně se setkávají až do naplnění tohoto plánu a především do stabilizování životní situace mladého člověka,“ doplňuje Eva Juščáková.

Osobní setkání se koná

dvakrát měsíčně. lze využít telefonický či online kontakt mimo pravidelná sezení. Více informací na webu a sociálních sítích NF Veroniky Kašákové.

red

DOBRÉ VÍLY:

Udělej si život barevnější a vymaluj si naši omalovánku pro děti

My jsme Dobré víly a věříme, že #ObjetíJeVícNežHračka. Proto do dětských domovů nevozíme hračky, ale náš čas, lásku a pozornost. Moc rádi pro děti organizujeme zábavné aktivity, doučujeme, nebo si s dětmi povídáme. Prostě a jednoduše chceme, aby byly jejich životní příběhy veselejší.

Jestli se vám líbí naše vize a máte zájem s námi v dětských domovech spolupracovat, ozvěte se nám! Nejlépe naší zakladatelce a Víle Angelice na angelika@dobrevily.cz.

za Dobré víly
Tereza Šindlerová

Dobré víly: Jak dopadla „vysněná“ soutěž?

Naše další soutěž, tentokrát literární, nám udělala neskutečnou radost! Chtěli jsme, aby děti zapojily fantazii a úkolu se zhostily po svém.

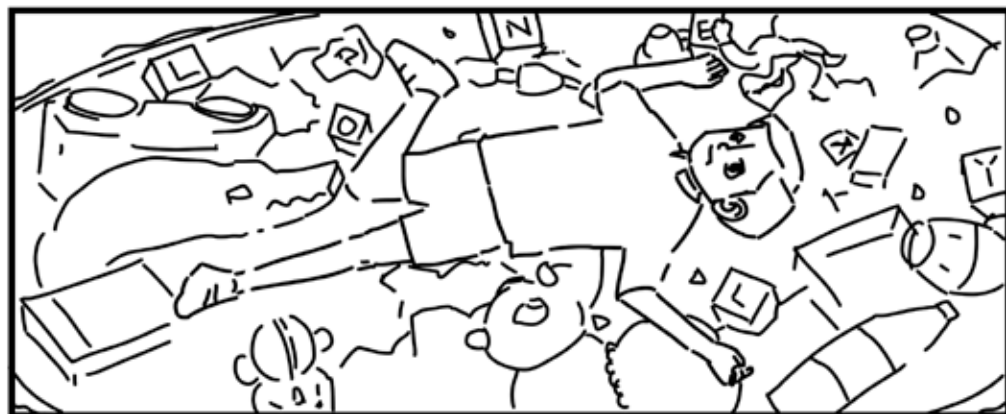

Povídky na téma Můj vysněný den byly moc povedené, každá byla zpracována originálně, pečlivě, ale hlavně... Hlavně byly o dětech, jejich snech a oblíbených maličkostech!

Všem zúčastněným posíláme dárkový balíček s odměnami - pastelkami, fixy, notýsky a kosmetikou. Aby se kreativě a veselým barvám opravdu meze nekladly.

Děkujeme. A tvořte dál!

za Dobré víly
Tereza Šindlerová

Jak byste prožili svůj vysněný den?

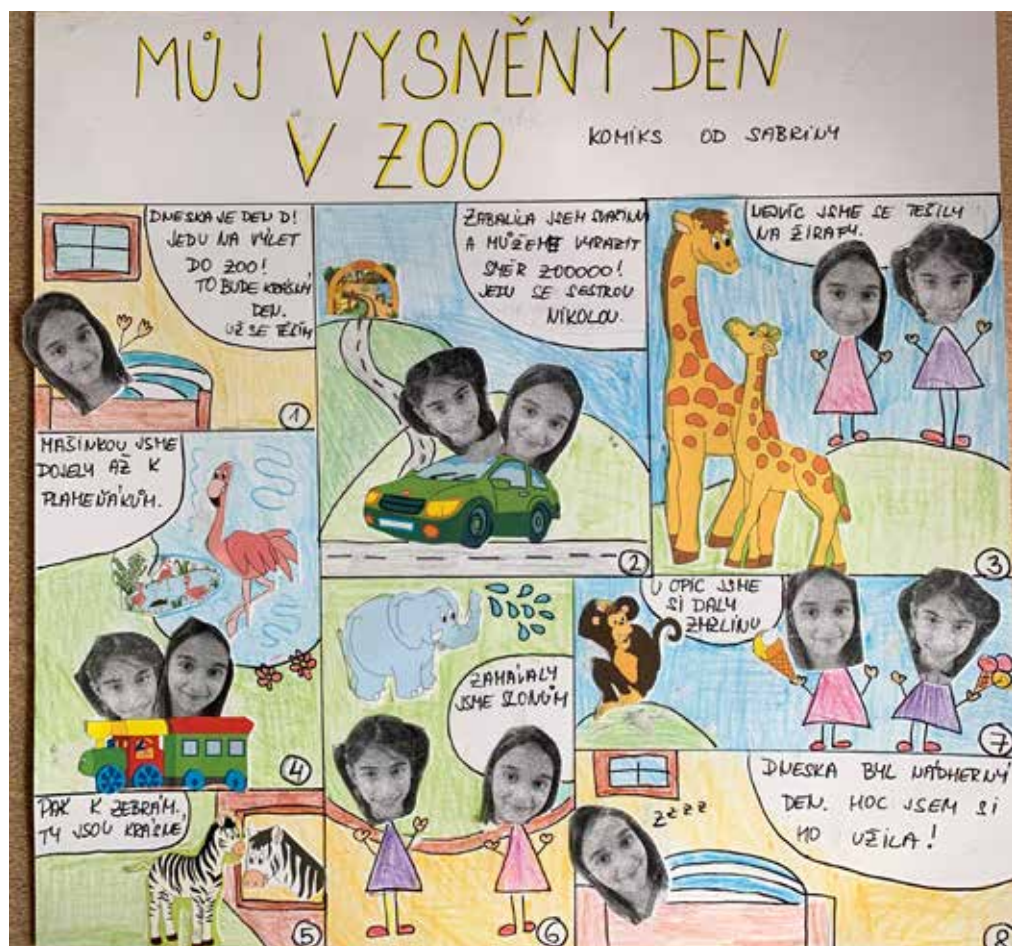
VÝBĚR Z PŘÍBĚHŮ, KTERÉ JSTE POSLALI DO SOUTĚŽE DOBRÝCH VÍL

Můj vysněný den ve FIFA světě

Můj vysněný den by se odehrával v počítačové hře FIFA. Byl bych počítačovou postavou. Hrál bych fotbal za team Paris. Představuji si, jak kopu balón přes celé hřiště a dávám gól. V průběhu hry dávám ještě 10 gólů. Jásám, a hráč, který mě řídí, také. Potom vstávám od počítače a vypínám ho. Odpočívám po dlouhém zápase a čekám, až opět hráč zapne počítač.

Jirka Polák (11)

POSLEDNÍ DEN? NA JAMAJCE!

Občas jsem přemýšlela, jak by měl vypadat můj vysněný den. Představovala jsem si, že bych jednoho dne odletěla na Jamajku, protože Jamajku zbožňuju.

Chtěla bych stát na letišti a nedočkavě se třást na to, kdy mi poletí letadlo. Je mi jedno, jak dlouho budu čekat, ale určitě by to za to stálo.

Upřímně, cestu letadlem moc nemusím, ale nějak bych to rozhodně zvládla. Na Jamajce se mi líbí jejich kultura i ten samotný ostrov, a hlavně lidé s tou krásnou tmavou pletí. Hrozně je obdivuji. Jsou tak krásný. Prosila bych je o fotky, chtěla bych s nimi mít spoustu fotek a založila bych si album s názvem Dovolená na Jamajce.

Chtěla bych se ubytovat ve čtyřhvězdičkovém hotelu, nejlépe co nejblíže u Karibského moře, s krásně velkým pokojem a výhledem na moře, mít velkou pohodlnou postel a celý pokoj mít jenom pro sebe. Chci každé ráno vstávat na snídani a pořádně si je vychutnat. Chci se každé ráno probouzet v tom krásném hotelu s pocitem, že začíná nový den a já se budu moct vydat na procházku k moři nebo do přírody a pořádně tam prozkoumat každý kousek ostrova. A taky poznat nové lidi, určitě bych si zdokonalila angličtinu. A vracet se z procházky s pocitem, že jsem zjistila a poznala něco nového.

Chtěla bych také plout na lodi po Karibském moři a koukat na ta krásná stvoření, co plavou ve vodě.

Tento den bych chtěla prožít jako svůj poslední.

Natálie Poláková (15)

Náš vysněný den je v horách. Chtěli by jsme, aby šel celý dětský domov. Spíme v malé chatce. Jídlo nám vaří tety, ale také někdy opékáme špeky. Market a Niky staví sněhuláky. Byl také krásný výhled na hory. Teta Radka nás volala na jídlo. Někteří šli pro dřevo. Tety se navzájem koulovaly. Vanesa spala.

Marky a Niky

ITALSKÁ LYŽOVAČKA

Můj den by začal v Itálii s celou mojí rodinou v dětském domově, kterou tvoří teta Eliška, strejda Jirka, moje sestry – Vanesa, Maruška a Karolína, kamarádky Vaneska, Daniela a malá Karolínka.

V Itálii bych chtěla být v zimě, kdy celá krajina bude pod sněhem. Hned ráno po dobré snídani se vydáme na sjezdovky lyžovat, malá Karolínka ale bude jezdit na ježdíku. Už jsem lyžovala na červené a modré sjezdovce.

Na oběd si všichni zajdeme do restaurace, kde si objednáme hamburger a colu. Teta a strejda nám všem koupí teplý čaj na zahřátí.

Odpoledne se půjdeme projít do města, podívat se do obchodů a ke stánkům. Svým kamarádkám přivezu nějaké pěkné suvenýry. Při zpáteční cestě si postavíme dalšího člena naší rodiny, velkého sněhuláka.

Po večeri už jsme všichni unavení, ale přesto si zahrajeme karetní hry, které nám teta slíbila. Nejraději hraji Autobus. Malé Karolínce čte pohádku strejda Jirka. Moje starší sestry jsou na telefonech. Před spaním si v pokoji povídám s Vaneskou o tom, co jsme dneska zažili. Ještě se podívám na pohled, který jsem dnes koupila svojí mamce a se vzpomínkami na ni usnu.

Lada O. (12)

DD Ústí – Severní Terasa

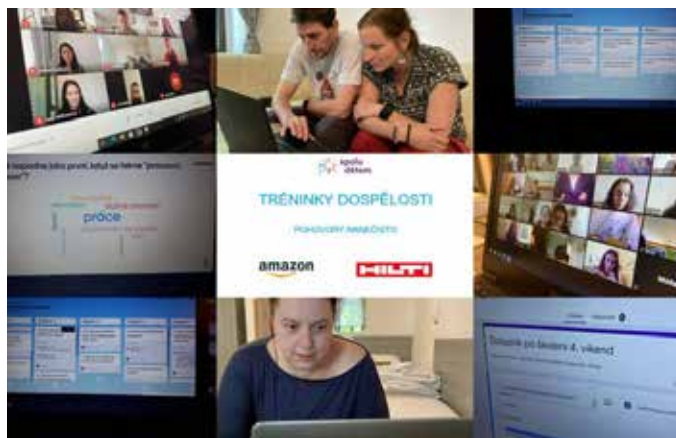
Tréninky dospělosti covid nezastavil

Na jaře jsme stále doufali, že aktuální ročník Tréninků dospělosti nebude jen on-line. Bohužel se tak nestalo a další 3 setkání byla také přes počítače.

3. SETKÁNÍ Takto nabité bylo 3. setkání v projektu Tréninky dospělosti. Tentokrát zaměřené na přípravu na pracovní pohovory a na vše okolo bydlení.

Zajímavá byla přednáška naší dlouholeté dobrovolnice z VŠE - Fakulty podnikohospodářské na téma Etiketa a pracovní pohovor. Dozvěděli jsme se, mimo mnoho dalších praktických rad, jak se připravit na on-line pracovní pohovor nebo co personalisté nemají rádi. Povídání bylo doplněno i o různé chytky – např. kam si má žena při pracovním pohovoru dát kabelku nebo co si ne/objednat při pracovním pohovoru v restauraci.

4. SETKÁNÍ Čtvrté setkání se věnovalo tématům práce a finance a hlavně pohovorům nanečisto s odborníky ze společností Hilti a Amazon.com. Velmi zajímavá a přínosná byla zpětná vazba od všech dobrovolníků odborníků pro každého účastníka pohovorů. Nervozita při pohovorech byla velká a část účastníků velmi zdařile využila informace z předešlého setkání, jak se chovat při on-line pohovoru.

POZOR! POZOR!

Vyhlašujeme nový ročník projektu – o více informacích si můžete napsat na
info@spoludetem.cz

5. SKOROPOSLEDNÍ SETKÁNÍ

Finance a jak na ně bylo tématem posledního setkání Tréninků dospělosti. Děkujeme velice našim dlouholetým dobrovolníkům a odborníkům právě na toto téma z AMJ Finance.

Loučení v projektu bylo letos bohužel také na dálku a my stále pevně věříme, že další ročník už bude face to face a potkáme se s novými účastníky v Praze.

6. SETKÁNÍ

Červen nám umožnil pozvat účastníky projektu do Prahy a my se těšíme až se s nimi potkáme a předáme jim certifikáty o absolvování projektu. Po velké on-line dřině je čeká volný víkend, který si budou moci užít v Praze dle svých představ.

Všem letošním účastníkům velký „palec nahoru“ za jejich snahu, vytrvalost a zájem. Všech 22 statečných má náš obdiv. Děkujeme také za podporu zapojeným vychovatelkám.

Velké díky také patří lektorskému týmu a všem dobrovolníkům, kteří s námi do on-line prostředí vstoupili.

Nad'a Dittmannová, Spolu dětem

Za podporu děkujeme:

Projektu Pomozte dětem organizovanému Českou televizí
 a Nadací rozvoje občanské společnosti, Zahradnictví Líbeznice,
 Nadací ČEZ, Nadací Terezy Maxové dětem, ČEPS, a.s.,
 VŠE – Fakultě podnikohospodářské,
 Amazon Logistic Prague s.r.o., AMJ Finance, Hilti
 a individuálními dárcům.

House Services CZ:

Mladí lidé z dětských domovů si zaslouží šanci

Připravili jsme pro vás rozhovor s Milanem Voříškem, jednatelem společnosti House Services CZ. Právě tato společnost spolupracuje s Nadací Terezy Maxové dětem v projektu To dáš! a mladým lidem z dětských domovů nabízí pracovní příležitosti v oblasti rekonstrukcí a údržby nemovitostí.

Jak konkrétně firma House Services CZ s mladými lidmi z dětských domovů spolupracuje?

Mladí lidé, kteří opouštějí dětské domovy, stojí často před otázkou „Jak zvládnout další krok?“. Naše firma House Services zajišťuje široké spektrum služeb spojené s rekonstrukcemi a údržbou nemovitostí a snaží se jim tento krok alespoň trochu ulehčit nabídkou práce, z které si může vybrat s určitou nadsázkou každý.

Proč považujete za důležité podpořit právě mladé lidi z dětských domovů a dát jim příležitost?

Situace na trhu práce není jednoduchá pro mladé lidi, kteří začínají svůj život, a to nejen ten pracovní, s mnoha problémy a znevýhodněním. Neznají svou hodnotu, mají nízké sebevědomí, chybí jim cíl... Věříme, že stojí za to do nich investovat naši energii a čas.

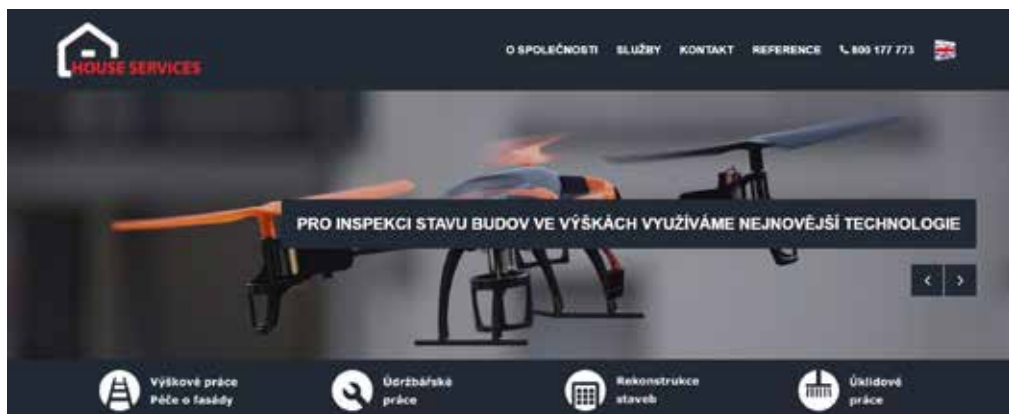
KOMUNIKACE, DOCHVILNOST, ZODPOVĚDNOST

Co by měl kandidát o práci u vás splňovat?

Pro mladé lidi z DD je nejdůležitější si zvyknout na pravidelný režim, zvládnout zodpovědnost za sebe i za přidělený úkol. Pochopit, že to není jen na zkoušku. Práci přidělujeme podle schopností a možností. Základem je však komunikace, dochvilnost a zodpovědnost. Mladý kandidát o zaměstnání spolupracuje se starším, zkušeným mentorem, který mu pomáhá se začleněním do pracovních povinností.

Vybavíte se příklad někoho, kdo s vámi díky spolupráci odstartoval svou kariéru?

Jeden z všech: J. K. přes všechny nepřízně (exekuce, nutnost jako single rodič se postarat ve velmi mladém věku o dítě...) se nevzdal, pracuje nejen ve firmě, ale i sám na sobě.

Jakou máte zkušenost s přístupem mladých lidí z dětských domovů?

Chybí jim životní cíl, motivace, sebevědomí. Mají problémy s komunikací a přijímáním autorit. Chybí jim pocit zodpovědnosti. Potřebují více času na vstřebání požadavků. Proto se naše firma snaží o vstřícný a trpělivý přístup.

Jak a kdy odstartovala vaše spolupráce s Nadací Terezy Maxové dětem a projektem To dáš!?

Telefonátem, že mohou zajistit mladé lidi jako potencionální zaměstnance. Kdo by to odmítl, zvlášť v dnešní době?

Měla by být taková spolupráce inspirací pro ostatní zaměstnavatele?

Určitě ano. Zaslouží si šanci. Spolupráce na projektech, které dokážou mladým znevýhodněným lidem otevřít cestu k normálnímu životu, je společensky přínosná a pomáhá nám sobě samým nastavit zrcadlo.

Co konkrétně případné kandidáty z dětských domovů u vás čeká za práci a kam až se například mohou vypracovat?

Začínají akceptováním pravidel, které musí dodržovat (žádné drogy, alkohol...) a od jednoduchých pracovních úkolů. Je pak na nich, zda využijí šance na absolvování nějakého kurzu, který jim uhradíme, a sami pak porostou nebo ne.

Připravil Lukáš Kotlár

**Výškové práce
Péče o fasády**

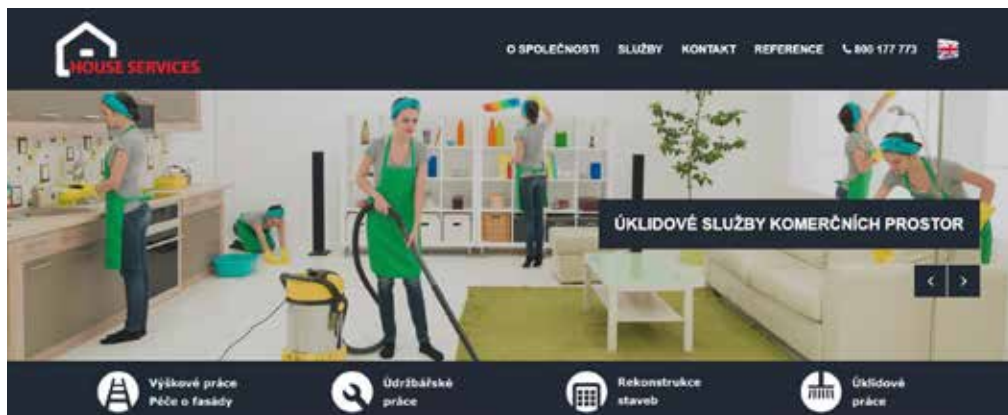
**Údržbářské
práce**

**Rekonstrukce
staveb**

**Úklidové
práce**

Rádi byste studovali na gymnáziu Open Gate? Podpoříme Vás!

Zájemcům o studium pomáháme „otvírat bránu“ a nabízíme:

1. Konzultace

Nabízíme konzultaci s koordinátorkou projektu, která vám blíže představí možnosti získání stipendia a zodpoví dotazy související se studiem. V případě potřeby vám můžeme zprostředkovat také návštěvu Poradenského centra školy, kde se můžete poradit o tom, zda by pro vás bylo studium na gymnáziu vhodnou volbou.

2. Komentované prohlídky areálu gymnázia Open Gate

V rámci individuální prohlídky vám představíme gymnázium, koleje, knihovnu i zázemí

pro volnočasové aktivity. Můžete si tak udělat konkrétní představu o tom, jak život v areálu školy Open Gate vypadá.

3. Doučování a příprava na přijímací zkoušky

Ve spolupráci se Školou Populo můžeme dětem a mladým lidem žijícím v dětském domově zprostředkovat bezplatné doučování. Doučování je stanovené každému uchazeči „na míru“ a jeho součástí jsou i „přijímačky nanečisto“. Setkání s lektorem probíhá pravidelně každý týden a to on-line formou. Přihlásit se je možné v průběhu celého školního roku. Čím dříve tím lépe!

Od dopisu ke splněnému snu: příběh Andrejky

V lednu 2021 k nám do Nadace The Kellner Family Foundation přišel krásný dopis od jedenáctileté Andrejky z Dětského domova Dolní Počernice, která se rozhodla ucházet se o studium na gymnáziu Open Gate. Těší nás, že po úspěšném složení přijímacích zkoušek byla Andrejka do gymnázia přijata, získala sociální stipendium a od září zasedne do lavic gymnázia. S jejím laskavým svolením otiskujeme její motivační dopis a také ukázkou její tvorby – příběh Mařenčin mazlíček.

Vážené vedení nadace,

moc ráda bych studovala na gymnáziu Open Gate. Byla by to skvělá příležitost pro splnění si svých snů. Na této škole se dobře vyučují jazyky, a to je pro mě hodně důležité. Umět dobře cizí jazyk by mi dodalo mnohem větší svobodu. Jazyky se učím i dobrovolně, protože je to krásný pocit vědět, že se mohu domluvit i s lidmi z jiných zemí. Umět více jazyků je prostě pro mě nepostradatelné. Toužím po tom lépe poznat svět, protože jsem v cizině ještě nebyla. Zajímá mě tedy i zeměpis a dějepis. Ve škole mi to celkem jde, i když se občas objeví nějaký ten zkrat u matematiky nebo angličtiny. Nejvíc mi jde český jazyk. V rámci českého jazyka hodně čtu a také píšu své vlastní příběhy. Čtu hlavně poezii, fantasy, sci-fi a občas dívčí čtení. U psaní mě hodně inspiroval Malý princ. Snažím se psát s nádechem poezie, aby to bylo více do hloubky. Takové zajímavější k zamyšlení.

Také kreslím. U kreslení je dobré, že v tom máte úplnou svobodu. Můžete si kreslit, jakým

stylem chcete. Je to podobné, jako u psaní. Nikdo nemůže říct, že zrovna ten váš styl je špatný. A aby to nevypadalo, že pořád někde sedím a něco se učím, také sportuji. Baví mě florbal, lezení, bojové umění a běh. Florbal je prostě skvělý. Lezení je skvělé tím, že mi pomáhá překonávat můj strach z výšek. Bojové umění je zase zábavné a praktické. Běh je úžasný na uklidnění. A abych toho neměla málo, plánuji se zlepšit v bruslení.

Z hlediska studia plánuji studovat český jazyk, psychologii a možná grafiku. Také se hodně zajímám o Japonsko, tak uvidím.

Pro mě je hodně důležité, abych v životě mohla dělat to, co mě baví, a abych si mohla splnit své sny. V tom by mi studium na Open Gate mohlo pomoci.

Se srdečným pozdravem

ANDREA

DD Dolní Počernice

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře Nadace The Kellner Family Foundation studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Povídka Andrejky z DD Dolní Počernice, která bude od září studentkou Open Gate: Mařenčin mazlíček

Jmenuji se Mařenka. Myslím, že mě všichni znáte. Ano, vystupuji v pohádce. Pokud si myslíte, že být pohádkovou postavou musí být fajn, tak se mýlíte. Vy máte svou povahu, nevíte, co se za každým vaším krokem stane. Nemáte přesně předepsanou budoucnost, co musíte dodržovat. Abych vám to vysvětlila: jsme bytosti, co žijí v knížkách nebo ve slovech, která vypráví náš příběh. Nikdy nemůžeme dělat, co zrovna chceme. Jakmile někdo vysloví nebo jen pomyslí na naše jména, okamžitě musíme hrát hru, co máme přesně předurčenou. Pokud bychom to nedodržovali, pohádkový svět by nás vymazal a nahradil jinými herci, co by vypadali přesně, jako my. I když náš vzhled se mění v závislosti na představách dotyčného. Tohle není život. Dalo by se však říct, že mám ještě docela štěstí. Moje pohádka je dost známá a na můj příběh by se tak lehce zapomenout nemělo. Ale... K čemu je tohle? Jen vše hraji. Nezáleží na tom, co cítím já. Co když ve skutečnosti nejsem malá holčička, co zabloudila v lese a společně se svým bráškou byla málem snědena čarodějnicí? Co když ve skutečnosti v tichosti trpím?

Pohádka mě nutí plakat, když se ztratím v lese, a usmívat se, když se vracím k tatínkovi. Pohádka mě nutí být někým jiným. Někým, kým nejsem.

Ale já se dál usmívám. Nemělo by smysl plakat. Zemřeme až v momentě, kdy na nás zapomenou, nebo zmizíme, když porušíme pravidla. Někdy přemýšlím, jak to cítí ostatní... Vždycky ukazují jen emoce, jenž pohádka udává. Je to strašné. Jednou jsem slyšela pláč. Určitě byl mimo hru. Čarodějnice, která má být zlá a nelítostná, ta která nás měla chtít sežrat, plakala. Pohádka ji vymazala a nahradila novým hercem. To bylo poprvé a pravděpodobně naposled, co jsem někoho viděla ukázat své skutečné pocity. Ostatní chtějí existovat, bez ohledu na to, co ta existence stojí. Stojí nás totiž opravdu hodně. Stojí nás naše pocity a emoce, naši povahu a také duši.

Zní to, jako bych si stále jen stěžovala. Avšak, tak to není. Jen projevuji... Své skutečné pocity. Bez toho, abych se přestala usmívat, nebo vybočila z příběhu. Jsme jen loutky. Uděláme chybu a nahradí nás novými.

Zatím náš příběh nikdo nečetl ani nevyprávěl, tak jsem se šla projít. Našlapávala jsem tiše po písčité cestě vedoucí k lesu. Uslyšela jsem tiché vrnění. Shýbla jsem se a nakoukla do vysoké trávy.

Bylo tam malé zraněné štěně. Oddaným pohledem mi hledělo do očí.

Zachraň mě...

Nemůžu... Zmizím. Nemohu tě ochránit.

Vstala jsem a i přes silný pocit lítosti a soucitu se chystala odejít. Avšak mé tělo se odmítlo hnout. To ho tu mohu nechat zemřít? To malé, zraněné štěně s tak oddaným pohledem? To bych potom byla opravdu jen obyčejný nástroj... Nástroj. Loutka. Nikým víc. Nemohu být někým jiným. Avšak pořád mám špetku lidskosti. Nikdy jsem neměla ani trochu svobody. Teď ji mohu mít. Mohu být, kým jsem. Konec nemusí být tak špatný, když můžete být tím, kým jste. Vytekly mi slzy. Všechny pocity, co jsem držela za svým úsměvem, vyplavaly na povrch. Sedla jsem si a vzala štěně do náruče. Nevadí mi, že zmizím. Jsem ráda, že se nemusím dál falešně usmívat. Možná... Možná jsem opravdu šťastná.

Příběh se vyprávěl dál. Všichni byli dál herci. Někdo by si ani nevšiml, že se něco změnilo. Avšak vítr našeptával: buďte tím, kým jste... A ti, jenž poslouchali, se v noci podívali na oblohu a jejich zrak upadl na hvězdu, která stála opodál.

Skvělá šance pro studenty vysokých škol

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol z dětských domovů v akademickém roce 2021/2022.

Co může být předmětem žádosti:

- Učebnice, studijní materiály a pomůcky
- Školné
- Jazykové a odborné kurzy
- Ubytování na koleji
- Cestovné do školy
- Poplatky za připojení k internetu

Nadace Terezy Maxové dětem

**Uzávěrka příjmu žádostí:
30. 6. 2021**

Formuláře k podání žádosti naleznete na webových stránkách nadace v sekci:
www.nadaceterezymaxove.cz/grantove-rizeni/terminy-grantovych-kol/

Přejeme Vám mnoho úspěchů ve studiu!

**Staňte se našimi fanoušky
na facebooku /Nadace
Terezy Maxové dětem/
a získávejte aktuální in-
formace o činnosti nadace
a možnosti podpory.**

Jiřina Nachtmannová

Nadace Terezy Maxové dětem

Adresa: Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

telefon: 257 474 527

mobil: 725 663 013

e-mail: jiřina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz

web: www.terezamaxovadetem.cz

NA KOPEČEK

scénář: Radeczek & Helmut

kreslí: Helmut & Radeczek

HOROSKOPY

Blíženče,

až budete mít na oběd rýži, spočítej všechna zrníčka, která dostaneš na talíř. Kolik jich bude, tolik pusinek si dáš během léta se svým miláčkem.

Býku,

žádné sny nejsou dost velké, aby se nemohly splnit. Neboj se snít a toužit!

Rybo,

sedmou červencovou noc spi pod širákem. Uvidíš, že to bude úžasný zážitek. A navíc, to, co se ti bude zdát, to se vyplní.

Vodnáři,

připrav se na nejbláznivější léto v životě. Až na podzim budeš kámošům a kámoškám vyprávět, co všechno jsi zažil, tak ti to ani neuvěří.

Lve,

o prázdninách dostaneš k narozeninám ten nejkrásnější dárek na světě.

Raku,

každé ráno se vykoupej v řece. Pokud to dokážeš aspoň tři dny po sobě, poslední srpnový den se na tebe usměje obrovské štěstí.

Kozorohu,

ve hvězdách vidím tebe a ještě někoho. Povídate si a nedokážete bez sebe být. Ty víš, kdo to je.

Štíře,

když jsem se ptal hvězd na tvůj horoskop, odpověděly mně há-dankou: „Víš, proč je nebe modré? - Protože je to tak krásné.“ Některé věci jsou prostě jednoduché, tak v nich nehledej složitosti.

Střelče,

hvězdy ti radí, ať co nejdřív postavíš bunkr a odtud pak sleduješ všechny tajné operace.

Berane,

během letních prázdnin potkáš životního parťáka.

Váho,

do prázdnin se nauč aspoň zákla-dy morseovky, zachrání ti to život! Jestli nevíš, co je to morseovka, tak je to řeč vojáků a špiónů a není to nic složitého, zeptej se nějakého dospěláka nebo Googlu.

Panno,

tvůj horoskop se vypařil. To bude tím horkem.

RADOST Z TABLETU Vítězi soutěže ČEZ Virtuálně v elektrárně Nicolasi Hudcovi jsme slíbenou odměnu – tablet – poslali do DD Uherský Ostroh rychlým vozem DHL Expres a poprosili paní ředitelku Janu Frühaufovou o předání. Ta nám pak napsala: „*Nicolas byl z daru v dobrém slova smyslu v šoku, obrovsky se radoval a děkoval.*“

Básnička pro Máňu i Toníčka

Přišlo léto, třikrát hurá,
začínají prázdniny,
zážitků nás čeká fúra
budem dělat kraviny.

Někdo najde novou lásku,
jiný pozná morseovku,
další zvorá každou sázku,
já si lehnu na pohovku,

Zámeček si budu číst,
navštívím s ním tolik míst,
procestuji DD svět,
aniž bych svůj zadek zved.

Mějte se fajn v celém létě,
ať vám láska v srdci kvete!

Helmut

Ahoj Zámečata,

až budete číst tyto řádky, budete mít to nejhorší ve škole za sebou. A já věřím, že budeme mít za sebou i všechny starosti a prudy, které souvisely s koronavirem. Snad jsme se covidu už zbavili, aspoň do té míry, abychom mohli prožít normální prázdniny bez roušek, bez zákazu vycházení a vcházení a dalších otravných věcí...

Moc bych nám všem přál léto, na které budeme vzpomínat dlouhé měsíce a možná i roky. Věřím, že zažijeme vše, co k plnotučným prázdninám patří, že slunce bude hřát bez ustání a večer se schová jen proto, aby mohlo při západu rozehrát překrásně barevný rej. Že si užijeme dobrodružství, napětí, strach, bolest, štěstí i radost... A samozřejmě, co by to bylo za prázdniny bez romantiky a lásky.

Bud'te zážitkům otevření. Nebojte se poznávat nové lidi a nové věci. Zároveň na sebe dávejte pozor a vždy si rozmyslete, než někam skočíte nebo do něčeho strčíte nos.

Určitě budete mít krásné léto a já se už teď těším, až nám o svých prázdninových zážitcích napíšete do Zámečku.

Ondřej Helmut Polák